Παγκόσμια Βιβλιοθήκη
του Ρίκλαμ

No. 7250

Η Ομιλία του Αρχηγού Αδόλφου Χίτλερ

στις 30 Ιαν. 1934 στο γερμανικό Ράιχσταγκ,

μαζί με

τον Νόμο για την Ανασυγκρότηση του γερμανικού Ράιχ

και την αιτιολόγηση

από τον υπουργό του Ράιχ Δρ. Φρικ

Πηγή: Διαβουλεύσεις του γερμανικού Ράιχσταγκ (Verhandlungen des Deutschen Reichstags)
https://www.reichstagsprotokolle.de/Band2_w9_bsb00000142.html

Η Ομιλία του Αρχηγού Αδόλφου Χίτλερ

στις 30 Ιαν. 1934 στο γερμανικό Ράιχσταγκ,

μαζί με

τον Νόμο για την

Ανασυγκρότηση του γερμανικού Ράιχ

και την αιτιολόγηση

απο τον υπουργό του Ράιχ Δρ. Βίλχελμ Φρικ

Εκδόθηκε από τον Φίλιπ Ρίκλαμ Τζούνιορ, Λειψία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η συνεδρίαση άρχισε στις 15:28 από τον Πρόεδρο.

Πρόεδρος Γκέρινγκ: Η συνεδρίαση αρχίζει. Τα πρακτικά της προηγούμενης συνεδρίασης είναι διαθέσιμα για έλεγχο στο γραφείο.

Ο βουλευτής του Ράιχσταγκ για την εκλογική περιφέρεια 29 (Λειψία) **Βάιλερ παραιτήθηκε από την βουλευτική του έδρα**. Τη θέση του στο Ράιχσταγκ πήρε ο πρώην υπουργός Επικρατείας Σπάνγκεμαχερ.

Δικαιολογημένα απουσιάζουν οι βουλευτές Ντίκελμαν, Δρ. Γκριμ, Χάιζε, Δρ. Χούγκενμπεργκ, Κάυλ, Νίκμαν, Λένγκεμαν, φον Μορόζοβιτς, Πράις, Ζάουερ (Ζόνεμπεργκ), Σμελτ, Σμιτ (Ναουχάιμ), Σβαρτς (Βερολίνο), Ζίμαν, Ζλαιντελ-Ντίτμαρχ, Στάνκιερ, Δρ. Τίσεν.

Αρχηγέ μου! Σύντροφοί μου! Όταν ήμασταν εδώ για τελευταία φορά, σας ενημέρωσα ότι τότε το ζήτημα ήταν μόνο η συγκρότηση του Ράιχσταγκ στη νέα του μορφή. Τόνισα ότι το νέο Ράιχσταγκ, το οποίο εξελέγη στις 12 Νοεμβρίου, θα έχει την πρώτη του θεμελιώδη συνεδρία μόνο εκείνη την ημέρα που θα πάρει το λόγο ο Αρχηγός μας. Σήμερα είναι αυτή η συνεδρία, η 30η Ιανουαρίου, μια αξέχαστη μέρα.

Όσο υπάρχει η γερμανική ιστορία, η 30η Ιανουαρίου όχι μόνο θα είναι ορόσημο, αλλά θα είναι και θα παραμείνει η αποφασιστική καμπή για τη μοίρα του γερμανικού λαού μας.

Πέρασε ένας χρόνος από τότε, και φέτος μας φαίνεται σαν μια δεκαετία, τόσο ανήκουστες είναι οι αλλαγές, τόσο σπουδαίο είναι αυτό που έχει επιτευχθεί, αυτό που συνέβη και αυτό που παραδέχθηκε όλος ο κόσμος ήταν τόσο μοναδικό.

Σύντροφοι! Εάν συγκρίνετε τις εφημερίδες πριν από τις 30 Ιανουαρίου 1933 με το σήμερα, αν ρίξετε μια ματιά μόνο στις προηγούμενες εβδομάδες, θα διαπιστώσετε πόσο τεράστια είναι η αλλαγή που έγινε από τότε. Ένας χρόνος γερμανικής ιστορίας, αλλά και ένας χρόνος κοσμοϊστορικής σημασίας! Ο γερμανικός λαός αναστήθηκε από τα πιο χαμηλά βάθη, από τα βάθη της σκοτεινής νύχτας και βρήκε τον δρόμο της επιστροφής στην τιμή και την ελευθε-

ρία του, δύο έννοιες χωρίς τις οποίες ένας λαός δεν μπορεί να ζήσει. Εξ ου και η φοβερή περίοδος της δυστυχίας, των στερήσεων και της ντροπής, επειδή ο γερμανικός λαός είχε ξεχάσει τον εαυτό του.

Η αναγέννηση του λαού μας κάτω από τον ισχυρό Αρχηγό του έγινε απρόσκοπτα. Στην αρχή ένας κόσμος μας κοιτούσε γεμάτος φθόνο και μνησικακία· αλλά σήμερα ο σεβασμός έχει αντικαταστήσει τη ζήλια. Έχει αναγνωριστεί ότι ο γερμανικός λαός δεν θέλει τίποτα άλλο από το να είναι ξανά ένα έθνος, σε ισότιμη βάση και με ίσα δικαιώματα μεταξύ των άλλων εθνών της Ευρώπης και του κόσμου.

Τι τεράστια πίστη διαπερνούσε αυτόν τον λαό, τι τεράστια εμπιστοσύνη έδειξε ο γερμανικός λαός αυτή τη χρονιά και έδωσε τη δυνατότητα στον Αρχηγό του να πετύχει σπουδαία πράγματα! Αλλά και τι ανείπωτη αγάπη κυλούσε προς τον Αρχηγό και του παραχωρήθηκε!

Σύντροφοί μου, ειδικά εσείς που ανήκατε παλαιότερα στο γερμανικό Ράιχσταγκ, πόσο διαφορετική είναι η σημερινή συνεδρίαση και οι άλλες! Έξω, ο λαός χαράσσει τα μονοπάτια. Έξω ο λαός ζητωκραυγάζει τους ηγέτες του. Έξω ο λαός δεν μπορεί να κρατηθεί από το να εκφράσει την αγάπη του στον Αρχηγό του, τον Αδόλφο Χίτλερ. Και άλλοτε, περιφρόνηση, χλευασμοί και προσβολές όταν συγκεντρωνόταν το Ράιχσταγκ. Σήμερα ο λαός γνωρίζει ότι σε αυτό το Ράιχσταγκ υπάρχουν άνδρες, που είναι αποφασισμένοι να ακολουθήσουν τυφλά τον Αρχηγό, αλλά και αποφασισμένοι να διαμορφώσουν αδίστακτα τον ίδιο τον λαό και να χρησιμοποιήσουν αδίστακτα όλες τους τις δυνάμεις για να φέρουν αυτόν τον λαό στο ύψος του.

Αν εξετάσουμε το γιατί αυτής της αγάπης, αυτής της τεράστιας εμπιστοσύνης, θα καταλάβετε ότι, τελικά, αυτό σημαίνει την ικανοποίηση του λαού γιατί επιτέλους έχει ξανά έναν Αρχηγό και μια ηγεσία. Η τελευταία δεκαετία του κοινοβουλευτικού καθεστώτος επέτρεψε στο λαό να αποφασίσει για το μέλλον του. Ο λαός, με βάση την ποικιλομορφία του, με τα διαφορετικά του συμφέροντα, έπρεπε να αποφασίζει μόνος του για αυτά τα πράγματα. Η ηγεσία ήταν πολύ δειλή για να το κάνει η ίδια και πάντα ήθελε να κρύβεται πίσω από την ανώνυμη έννοια της πλειοψηφίας. Σήμερα ο λαός γνωρίζει, ότι η ηγεσία έχει το θάρρος να ηγηθεί και να κάνει αμείλικτα ό,τι είναι καλύτερο για το λαό σαν σύνολο και όχι για κανένα κόμμα, επάγγελμα ή ομάδα.

Βλέπουμε λοιπόν πώς ήταν δυνατό σε αυτόν τον έναν χρόνο ανείπωτης προσπάθειας και εργασίας να δημιουργηθεί ξανά ένα ενωμένο Ράιχ. Δεν υπάρχει πλέον κανένας κίνδυνος σήμερα να καταρρεύσει το πλαίσιο του Ράιχ. Η ενότητα του Ράιχ! Με σιδερένια γροθιά, η ιδέα του Ράιχ αγκαλιάζει ολόκληρη τη Γερμανία. Αλλά σε

αυτή την ενότητα του Ράιχ, σε αυτό το σιδερένιο βραχίονα, ο Αρχηγός κατάφερε να κάνει το πιο σημαντικό: την ενότητα ενός λαού και ενός έθνους. Μέσα από ένα πλήθος κομμάτων, από τους αποκρουστικούς καβγάδες των κοινοβουλευτικών ομάδων, από την ασταμάτητη φλυαρία των βουλευτών, διαμορφώθηκε τελικά η ενότητα του λαού.

Αυτήν την ενότητα, που φάνηκε με την πιο υπέροχη μορφή στις 12 Νοεμβρίου, αυτό το πολύτιμο αγαθό, σύντροφοι, σας εμπιστεύτηκε, μας εμπιστεύτηκε σήμερα. Ο Αρχηγός την έβαλε στα χέρια μας. Ο λαός σας εξέλεξε, όχι επειδή εκπροσωπείτε συμφέροντα κάποιας ομάδας. Αν ο κόσμος σας έδωσε, ο καθένας από αυτούς, την ψήφο του, ήταν για έναν και μόνο λόγο: γιατί αυτός ο λαός ήταν απολύτως πεπεισμένος ότι ο καθένας σας ακολουθεί τυφλά και ολόψυχα τον Αρχηγό. Αυτός είναι ο μόνος λόγος που πήρατε τις ψήφους του, και όχι λόγω των δικών σας δυνατοτήτων. Μόνο η πίστη και η ελπίδα, ότι τελικά πάνω από την πληθώρα των κομμάτων ένα κίνημα μπορεί να διαμορφώσει τη γερμανική μοίρα, έκανε τον λαό να δηλώσει την υποστήριξή του σε αυτό το κίνημα και άρα και στο μέλλον του με μοναδική ενότητα στις 12 Νοεμβρίου.

Ο αγώνας δεν ήταν εύκολος. Αυτή η ενότητα έχει δεχθεί επιθέσεις από πολλές πλευρές. Επανειλημμένα προσπάθησαν να την δυναμιτίσουν, να εντοπίσουν ρωγμές τις οποίες θα εκμεταλλευόντουσαν για να διασπάσουν αυτή την ενότητα. Δεν τα κατάφεραν. Με μια βίαιη γροθιά, όταν έπρεπε, πετάξαμε στο έδαφος τους εχθρούς του κράτους. Ενεργήσαμε αμείλικτα εναντίον εκείνων που έβαζαν τα δικά τους συμφέροντα πάνω από τα συμφέροντα του έθνους και θα συνεχίσουμε να ενεργούμε σύμφωνα με τη θέληση του Αρχηγού μας εναντίον οποιουδήποτε διαταράσσει αυτή την ενότητα. Όλους, είτε από την αριστερά είτε από την δεξιά, είτε από τη μια πλευρά είτε από την άλλη, θα τους αντιμετωπίσουμε με την ίδια αποφασιστικότητα. Τώρα είναι αδύνατο για κάποια ομάδα να χρησιμοποιήσει ή να αξιοποιήσει την ανάκαμψη του γερμανικού λαού για να προωθήσει τα δικά της συμφέροντα. Ο γερμανικός λαός σήμερα γνωρίζει μόνο ένα πράγμα, ότι αυτό είναι το κίνημα που αναμόρφωσε αυτόν τον λαό και τον Αρχηγό του. Σε αυτόν τον Αρχηγό και το κίνημά του βασίζεται αυτός ο λαός, σε αυτόν εμπιστεύεται όλο το μέλλον του. Για το λόγο αυτό, είναι αυτονόητο ότι, όπως και πολλά άλλα πράγματα φέτος και η έννοια του ομοσπονδιακού κράτους έχει αλλάξει έτσι ώστε να μην είναι πλέον δυνατό για τη Γερμανία να είναι ένα ομοσπονδιακό κράτος, στην οποία το ένα κρατίδιο να κάνει αυτό και το άλλο κρατίδιο εκείνο. Είναι αυτονόητο: όπως έχουμε μόνο ένα κίνημα, όπως γνωρίζουμε μόνο έναν λαό, όπως εμπιστευόμαστε μόνο έναν Αρχηγό,

έτσι αναγνωρίζουμε μόνο ένα Ράιχ και μόνο μία αρχή, μια υψηλότητα, μια κυριαρχία και αυτή είναι του Ράιχ.

Το σημερινό Ράιχσταγκ έχει, επομένως, το καθήκον, να ακολουθήσει το μονοπάτι που του χάραξε ο Αρχηγός και με όλη του τη δύναμη να ολοκληρώσει μόνο αυτό που ο Αρχηγός θα μας μεταδώσει σε μια μεγάλη μορφή. Το σημερινό Ράιχσταγκ είναι το πρώτο κλειστό Ράιχσταγκ μιας κοσμοθεωρίας που είναι μεγαλύτερη και που υπερβαίνει τις διχαστικές ομάδες των συμφερόντων του προηγούμενου Ράιχσταγκ. Ο κόσμος πρέπει να αναγνωρίσει: όπως ο λαός είναι ενωμένος, έτσι είναι και η ηγεσία του, έτσι είναι και η εκπροσώπησή του με τη μορφή του γερμανικού Ράιχσταγκ.

Θαύματα είναι όσα συνέβησαν αυτή τη χρονιά, και δεν ξέρω, το πώς μια μεταγενέστερη ιστοριογραφία θα περιγράψει κάποτε αυτή τη χρονιά της γερμανικής αναγέννησης, το πώς μια ιστοριογραφία θα μπορέσει ποτέ να καταφέρει να παραδώσει αυτό το μοναδικό θαύμα στους επόμενους. Νομίζω ότι μπορεί να το κάνει μόνο δείχνοντας τον έναν άντρα που τα δημιούργησε όλα. Και αν σήμερα συνέρχεται το Ράιχσταγκ της 12ης Νοεμβρίου, αν η ενότητα του λαού εκφράζεται και στην ενότητα αυτού του Ράιχσταγκ, τότε πιστεύω, ότι μέσα μας όπως ακριβώς μέχρι και τον τελευταίο αγρότη, μέχρι και τον τελευταίο εργάτη, μέχρι και τον τελευταίο νέο της νεολαίας του Χίτλερ έχουμε ένα ζεστό, λαμπερό συναίσθημα για τον Αρχηγό, τον οποίο ευχαριστούμε, που όχι μόνο δεν μας άφησε να απογοητευτούμε και να απελπιστούμε κατά τη διάρκεια της μιάμισης δεκαετίας της γερμανικής ντροπής, αλλά που μας έφερε και το λάβαρο σε αυτή τη χρονιά της γερμανικής προόδου και δεν μας άφησε να γίνουμε αδύναμοι και εδώ, και που μας έδειξε ξανά και ξανά νέους, σημαντικούς στόχους. Και σήμερα, το ομολογούμε αυτό στον Αρχηγό, με μεγάλη και διαρκή ευγνωμοσύνη. Δεν χρειάζεται να ανανεώσουμε τον όρκο πίστης. Ένας εθνικοσοσιαλιστής βλέπει την πίστη σαν το θεμέλιο όλης της ζωής του, όλων των πράξεών του, και η πίστη έδωσε τη δυνατότητα στον Αρχηγό να εκπληρώσει τα τεράστια καθήκοντά του· η πίστη θα του επιτρέψει να συνεχίσει. Δημιούργησε ένα έθνος, και το έθνος στο μέλλον θα τον ακολουθήσει, όπου και αν το οδηγήσει, από τα βάθη στα ύψη, από τον πόνο στην ευτυχία!

Αυτή είναι και η υπόσχεση του σημερινού Ράιχσταγκ. Ο Αρχηγός πρέπει να ξέρει: Όχι μόνο ένα κίνημα, όχι απλώς ένας οπαδός, όχι απλώς ένα Ράιχσταγκ, όλος ο λαός τον επευφημεί σήμερα με πίστη και ευγνωμοσύνη!

(Δυνατές, επαναλαμβανόμενες επευφημίες και χειροκροτήματα.)

Τώρα θα προχωρήσουμε στην **ημερήσια διάταξη**:

Αποδοχή δήλωσης από την κυβέρνηση του Ράιχ.

Σύμφωνα με τους κανόνες της διαδικασίας ο βουλευτής Δρ. Φρικ ανέφερε: του δίνω τον λόγο.

Δρ. Φρικ, βουλευτής: Προτείνω η πρόταση υπ’ αριθ. 4 του Χίτλερ, Δρ. Φρικ, μεταξύ άλλων, σχετικά με το σχέδιο νόμου για την ανασυγκρότηση του Ράιχ, να το θέσουμε στην ημερήσια διάταξη της σημερινής ημέρας και να το συνδέσουμε με το μόνο θέμα της ημερήσιας διάταξης στην πρώτη, δεύτερη και τρίτη διαβούλευση.

Πρόεδρος Γκέρινγκ: Κύριοι βουλευτές! Ακούσατε το αίτημα. Είναι η πρόταση που ευχαρίστως υπογράφηκε από τους υπουργούς του κινήματος και από όλους τους ηγέτες των γερμανικών κρατιδίων.

Δεν υπήρξαν αντιρρήσεις· έτσι, μετά την ομιλία του Αρχηγού θα εγκρίνω το σχέδιο νόμου για την ανασυγκρότηση του Ράιχ σε τρεις σε τρεις αναγνώσεις, εφόσον δεν υπάρχουν αντιρρήσεις.

Τώρα, όμως, ο Αρχηγός έχει τον λόγο για μια δήλωση από την κυβέρνηση του Ράιχ.

Χίτλερ, Καγκελάριος του Ράιχ (χαιρετίστηκε με βροντερό χειροκρότημα και συνεχείς ζητωκραυγές):

Βουλευτές, άνδρες του γερμανικού Ράιχσταγκ!

Αν κοιτάξουμε πίσω σήμερα και ονομάσουμε το 1933 έτος της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης, τότε μια μέρα μια αντικειμενική αξιολόγηση των γεγονότων και των πράξεών του θα δεχτεί αυτόν τον χαρακτηρισμό δικαιολογημένο στην ιστορία του λαού μας. Η μετριοπαθής μορφή με την οποία πραγματοποιήθηκε αυτή η ανατροπή εξωτερικά, δεν θα θεωρηθεί καθοριστική, αλλά μάλλον το εσωτερικό μέγεθος της αλλαγής που έφερε αυτή η χρονιά στον γερμανικό λαό σε όλους τους τομείς και σε όλες τις κατευθύνσεις της ζωής του. Σε μόλις δώδεκα μήνες ένας κόσμος από αντιλήψεις και θεσμούς εξαλείφθηκε και ένας άλλος μπήκε στη θέση του. Αυτό που συνέβη μπροστά στα μάτια μας σε αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα θεωρήθηκε και περιγράφηκε ως μια φανταστική ουτοπία την παραμονή της αξιομνημόνευτης 30ης Ιανουαρίου 1933 από τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας, και ειδικότερα από τους φορείς, τα στελέχη και τους εκπροσώπους της προηγούμενης κατάστασης.

Ένα όμως τέτοιο θαυμαστό ιστορικό γεγονός θα ήταν πραγματικά αδιανόητο, αν η εντολή για την εκτέλεσή του οφειλόταν μόνο στην ιδέα κάποιου ιδιόρρυθμου ανθρώπινου μυαλού ή ακόμα και στο παιχνί-

δι της τύχης. Οι προϋποθέσεις για αυτή τη διαδικασία αναπόφευκτα διαμορφώθηκαν και προέκυψαν από μια εξέλιξη πολλών ετών. Μια φοβερή ανάγκη φώναζε για θεραπεία, εκείνη η στιγμή περίμενε μόνο τη θέληση που ήταν έτοιμη να εκπληρώσει την ιστορική αποστολή. Η ισχύς αυτού του ισχυρισμού επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι για δεκαετίες παρόμοιες εντάσεις έχουν σαρώσει σχεδόν ολόκληρο τον κόσμο και ξεσπούσαν σε συνεχείς πυρκαγιές και θύελλες, που πότε φούντωναν πότε μαίνονταν, αναζητώντας λύσεις προσαρμοσμένες στις συνθήκες των επιμέρους λαών.

Ακόμη και η περίοδος της φαινομενικής αστικής ευημερίας, που από το ξεθώριασμα των τυμπανοκρουσιών της επαναστατικής Μασσαλίας μέχρι τις αρχές αυτού του αιώνα φαινόταν να σφραγίζει τον κόσμο με έναν φαινομενικά ικανοποιημένο κορεσμό, ήταν γεμάτη από διαρκή σημάδια εσωτερικής νευραλγικής ανασφάλειας, μιας ανήσυχης αναζήτησης για πιο ικανοποιητικά θεμέλια για την ζωή των εθνών· γιατί αυτό που ήξερε η ανθρωπότητα εδώ και πολλούς αιώνες για τις επαναστατικές διαδικασίες, εκτός από τις συγκρούσεις θρησκευτικού χαρακτήρα, ήταν μόνο το εναλλασσόμενο παιχνίδι της πάλης των δυνάμεων για την εξουσία, την πάλη για την ηγεσία εντός των κρατών ή τουλάχιστον για την επέκταση της κυριαρχίας τους στο εξωτερικό. Αλλά από τότε που οι θρησκευτικοί αγώνες, πιθανώς σαν αποτέλεσμα της αποτυχίας μιας πραγματικά ζωντανής, προοδευτικής ανάδευσης των θρησκειών, είχαν χάσει τη συγκινητική και συναρπαστική τους δύναμη που μάγευε τα πάντα, άρχισε η αναζήτηση άλλων πιο σύγχρονων γνώσεων και ιδεών που θα εκπλήρωναν την ιδεολογία της ανθρωπότητας. Και ενώ ο αστικός κόσμος ονειρευόταν ακόμα την οικονομία, σαν τον μοναδικό κυρίαρχο και βασιλιά όλων των διαδικασιών της ζωής και έβλεπε σε αυτήν την μοναδική ρίζα κάθε επίγειας ευτυχίας, ο κόσμος που δεν ήταν πλέον ικανοποιημένος με αυτήν άρχισε να ψάχνει ένα καλύτερο νόημα για τη ζωή του, και έτσι άρχισε να γεμίζει την εποχή της μεγάλης αστικής ευημερίας και άνεσης με σκληρούς ιδεολογικούς αγώνες. Η ασυνέπεια του οικονομικού και πολιτικού ιδεώδους της αστικής δημοκρατίας έφερε αναπόφευκτα τη συνεπή μαρξιστική θεωρία στον αγωνιστικό χώρο αυτών των δυνάμεων.

Σαν αποτέλεσμα, ενώ οι λαοί τρέφονταν ακόμη με τους υλικούς καρπούς του αστικού και φιλελεύθερου ατομικισμού, οι απόστολοι του νέου δόγματος κήρυτταν πολιτικά την ισότητα όλων των αξιών. Μακροπρόθεσμα, όμως, η κοινοβουλευτική δημοκρατία έμελλε να έρθει σε θανάσιμη έχθρα με τις αξίες της προσωπικότητας, ακόμη και στον καθαρά οικονομικό τομέα. Θα μπορούσε να είναι μόνο θέμα χρό-

νου όταν το αδίστακτα προωθούμενο δόγμα της μαρξιστικής ιδέας της ισότητας, θα είχε κυριεύσει τα τελευταία αστικά προπύργια της πολιτικής και της οικονομίας και στη συνέχεια θα έβαζε τέλος στην πολιτική και οικονομική ιδεολογία της αστικής εποχής. Αυτή η εξέλιξη θα είχε συμβεί ακόμη και χωρίς τον Παγκόσμιο Πόλεμο· αλλά αναμφίβολα επιτάχυνε αρκετά την εξέλιξη των γεγονότων.

Η εξέταση δύο φαινομένων είναι σημαντική για την κατανόηση των γεγονότων αυτών των χρόνων στη Γερμανία. Πρώτον, ο τρομερός πόλεμος υπονόμευσε τη σταθερότητα της εξουσίας της ηγεσίας του Ράιχ εκείνης της εποχής και τελικά, εξαλείφοντάς την, οδήγησε όχι μόνο στην εσωτερική, αλλά και στην εξωτερική της κατάρρευση. Ο ενεργός φορέας αυτής της εξέλιξης είναι ο Μαρξισμός, ενώ η αστική δημοκρατία είναι παθητικά συνυπεύθυνη. Δεύτερον, η συνθήκη των Βερσαλλιών εκμηδένισε την ανεξαρτησία και την ελευθερία του Ράιχ προς τα έξω, διαλύοντας και καταστρέφοντας κάθε δύναμη αντίστασης και ανθεκτικότητας. Το αποτέλεσμα είναι μια ατελείωτη σειρά από πολιτικούς και οικονομικούς εκβιασμούς που συμβάλλουν στην ανάπτυξη της χαοτικής κατάστασης στη Γερμανία.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την ακόλουθη κατάσταση. Εσωτερική πολιτική: η εξέγερση του Νοεμβρίου του 1918 έριξε με ένα χτύπημα την λεγόμενη κρατική εξουσία του αστικο-νομιμοποιητικού συμβιβασμού. Η άνευ προηγουμένου θλιβερή συνθηκολόγηση των αρμόδιων κρατικών αξιωματούχων μπροστά στο διεθνές-μαρξιστικό πραξικόπημα των λιποτακτών, ταρακούνησε τον λαό από την μέχρι τότε βέβαιη προσκόλλησή του στην παλιά μορφή διακυβέρνησης καθώς και στους αντιπροσώπους της που σίγουρα ήταν πάνω από το ενενήντα τοις εκατό μέχρι εκείνο το σημείο.

(Πολύ σωστά!)

Όταν το έθνος συνήλθε από το τερατώδες συμβάν, αυτό το έθνος που εκπαιδεύονταν από πάντα σε κάποια μορφή υπακοής, άρχισε να αισθάνεται ότι ήταν υποχρεωμένο να ανέχεται τουλάχιστον παθητικά τους νέους κυβερνώντες. Η αριθμητική και πραγματική αδυναμία του νέου καθεστώτος οδήγησε σε αυτή τη μοναδική συνεργασία μεταξύ των μαρξιστών θεωρητικών και των καπιταλιστικών πρακτικών, που αναπόφευκτα θα οδηγούσε στην αποκάλυψη του πραγματικού χαρακτήρα αυτής της διεφθαρμένης σπάνιας συμμαχίας στην πολιτική αλλά και στην οικονομική ζωή.

(Δυνατή επιδοκιμασία και χειροκρότημα.)

Σε όλο το κέντρο, η λίγο-πολύ εθνικά ντυμένη αστική δημοκρατία συνεργαζόταν απροκάλυπτα με τον μαρξιστικό διεθνισμό και γεννούσε εκείνες τις κοινοβουλευτικές κυβερνήσεις οι οποίες η μία μετά την άλλη σε όλο και μικρότερα χρονικά διαστήματα, πουλούσαν και κατασπαταλούσαν το οικονομικό και πολιτικό κεφάλαιο του έθνους που είχε σωθεί.

(Δυνατή επιδοκιμασία και δυνατό χειροκρότημα.)

Για δεκατέσσερα χρόνια, η Γερμανία υπέστη μια παρακμή που δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία. Ξεκίνησε μια αντιστροφή όλων των εννοιών: ό,τι ήταν καλό τώρα γινόταν κακό και ό,τι ήταν κακό γινόταν καλό! Τον ήρωα τον περιφρονούσαν και τον δειλό τον τιμούσαν, τον άξιο τον τιμωρούσαν και τον τεμπέλη τον αντάμειβαν· οι αξιοπρεπείς μπορούσαν να περιμένουν μόνο χλευασμό, αλλά οι διεφθαρμένοι επαινούνταν. Η δύναμη κατέληγε στην αποδοκιμασία, η αδυναμία στη δόξα. Η ίδια η αξία δεν μετρούσε καθόλου· στη θέση της ήρθε ο αριθμός δηλαδή η κατώτερη αξία και η απαξίωση. Το ιστορικό παρελθόν βεβηλώθηκε με τον ίδιο τρόπο όπως αποκηρύχθηκε το μέλλον. Η πίστη στο έθνος και στα δικαιώματά του δεχόταν επίθεση, γελοιοποιήθηκε ή υποτιμήθηκε με ξεδιάντροπο θράσος. Την θέση της αγάπης για το ωραίο είχε πάρει μια συνειδητή λατρεία του κατώτερου και του άσχημου. Κάθε τι υγιές έπαψε να είναι ο φάρος της ανθρώπινης προσπάθειας και τα εκτρώματα, τα άρρωστα και τα εκφυλισμένα βρίσκονταν στο επίκεντρο ενός λεγόμενου νέου πολιτισμού. Όλοι οι πυλώνες που στήριζαν την ύπαρξη του έθνους υπονομεύθηκαν και κατέρρευσαν και ενώ εκατομμύρια βιοποριστικά μέσα της αστικής τάξης και των αγροτών υπέκυπταν σε μια συνειδητά προωθούμενη καταστροφή, μια καλοσυνάτη και ανόητη αστική τάξη βοηθούσε πρόθυμα με δραστήρια πολιτική συνεργασίας στην προετοιμασία της τελικής κατάρρευσης.

(Θυελλώδης επιδοκιμασία και ζωηρό παρατεταμένο χειροκρότημα.)

Γιατί ποιος μπορεί να πιστέψει σοβαρά ότι ένα έθνος σε μια κατάσταση τέτοιας αποσύνθεσης θα μπορούσε να διατηρηθεί για πάντα, χωρίς κάποια μέρα να προκύψουν οι πρώτες και οι τελευταίες συνέπειες; Όχι, αυτό θα οδηγούσε στο κομμουνιστικό χάος. Διότι στον ίδιο βαθμό που η ηγεσία του έθνους αποστασιοποιήθηκε συνειδητά από όλες τις γνώσεις και τους νόμους της λογικής και αντ' αυτού παραδόθηκε στη μαρξιστική τρέλα, η κοινότητα του λαού έπρεπε να βιώσει μια σταθερά

αυξανόμενη χαλάρωση. Οι θετικές δυνάμεις της διαφύλαξης άρχισαν να εξασθενούν, να καταρρέουν· μόνο οι αρνητικές δυνάμεις της καταστροφής συγχωνεύτηκαν σε μια τρομερή ενότητα στη γενική τους επίθεση στα τελευταία υπολείμματα αυτών που απέμειναν. Η ατομικοποίηση της πολιτικής και πολιτισμικής ζωής, η διαρκώς επιταχυνόμενη αποσύνθεση της οργανικής δομής του έθνους, η παράλυση των λειτουργιών του, οδήγησαν σε κλονισμό της εμπιστοσύνης των αξιωμάτων και συνεπώς στην εξουσία εκείνων που ανέλαβαν να ηγηθούν του λαού. Η γενική αποσύνθεση όλων των βασικών εννοιών σχετικά με τις πιο ουσιαστικές προϋποθέσεις των εθνικών και των κοινοτικών συνθηκών είχε σαν αποτέλεσμα την πτώση της εμπιστοσύνης και μαζί της, αναπόφευκτα, της πίστης σε ένα ακόμη καλύτερο μέλλον. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, όμως, την πολιτική και πολιτιστική παρακμή θα ακολουθούσε αναπόφευκτα η οικονομική κατάρρευση.

Το αν αυτή η οικονομική παρακμή με τη φοβερή της φτωχοποίηση των μαζών δεν συνέχισε να γίνεται μια περαιτέρω προώθηση για την επιτάχυνση της πολιτικής καταστροφής, αλλά μια συγκέντρωση ευσυνείδητων αγωνιστών για μια νέα εποικοδομητική και συνεπώς μια πραγματικά θετική κοσμοθεωρία...

(πολύ σωστά!)

...είναι ένα μοναδικό και αποκλειστικό προτέρημα που μπορεί να αποδοθεί στο εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα.

(Δυνατές επευφημίες – Χειροκροτήματα.)

Από το έτος 1930 θα μπορούσε άρα να υπάρχει μόνο ή το ένα ή το άλλο: είτε η νίκη θα ήταν η λογική συνέχιση της προχωρημένης εξέλιξης του κομμουνισμού, με όλες τις απρόβλεπτες συνέπειες όχι μόνο για τη Γερμανία αλλά για ολόκληρο τον κόσμο, είτε ο εθνικοσοσιαλισμός θα κατάφερνε να νικήσει τον διεθνιστή αντίπαλό του την τελευταία στιγμή. Αποδείχθηκε μόνο η έλλειψη κατανόησης του αστικού κόσμου για τη φύση αυτού του αγώνα, που πίεζε επιτακτικά για μια ξεκάθαρη απόφαση, που μέχρι πριν από δώδεκα μήνες πίστευε σοβαρά ότι θα μπορούσε να βγει νικητής στη Γερμανία σαν ήσυχος ουδέτερος από αυτήν την πάλη ανάμεσα σε δύο κοσμοθεωρίες, που είναι γεμάτη με τη μέγιστη θέληση εξόντωσης.

(Θυελλώδη γέλια και συνεχές δυνατό χειροκρότημα.)

Οι απαιτήσεις που έθεσε αυτός ο αγώνας στο κίνημά μας ήταν τεράστιες. Χρειάζεται τόσο υπερήφανο θάρρος για να αντέξεις την περιφρόνηση και το χλευασμό, όσο και ηρωισμό και γενναιότητα για να αντισταθείς στις καθημερινές συκοφαντίες και επιθέσεις. Δεκάδες χιλιάδες εθνικοσοσιαλιστές μαχητές τραυματίστηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου και πολλοί σκοτώθηκαν, πολλοί μπήκαν στη φυλακή, εκατοντάδες χιλιάδες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις δουλειές τους ή με άλλο τρόπο έχασαν τα προς το ζην. Αλλά μέσα από αυτούς τους αγώνες αναπτύχθηκε η ακλόνητη φρουρά της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης, τα πλήθη εκατομμυρίων της πολιτικής οργάνωσης του κόμματος, των SA και των SS. Μόνο σε αυτούς οφείλει ο γερμανικός λαός την απελευθέρωσή του από μια τρέλα που, αν είχε νικήσει, όχι μόνο θα είχαμε επτά εκατομμύρια ανέργους, αλλά σύντομα θα είχε αφήσει τριάντα εκατομμύρια στο έλεος της πείνας.

(Δυνατή επιδοκιμασία.)

Εξωτερική πολιτική: όταν ο γερμανικός λαός τον Νοέμβριο του 1918, συγκινημένος και προκατειλημμένος από τις διαβεβαιώσεις που του έδωσε ο Πρόεδρος Ουίλσον, κατέβασε τα όπλα με την ανακωχή της Κομπιέν, ζούσε ακριβώς όπως και σήμερα έχοντας μέσα του την ακλόνητη πεποίθηση ότι δεν έφταιγε για το ξέσπασμα αυτού του πολέμου.

(Δυνατή επιδοκιμασία, συνεχές βροντερό χειροκρότημα και ζητωκραυγές.)

Ακόμη και η υπογραφή μιας υποτιθέμενης γερμανικής παραδοχής της ενοχής, η οποία υπογράφηκε εκβιάζοντας αδύναμους ανθρώπους ενάντια στη δική τους καλύτερη γνώση, δεν αλλάζει αυτό το γεγονός.

(Ξανά δυνατά χειροκροτήματα.)

Γι’ αυτό, η πλειοψηφία του γερμανικού λαού τότε, είχε την ακλόνητη πίστη ότι η κατάθεση των όπλων από την πλευρά του σήμαινε όχι μόνο το τέλος αυτού του πολέμου, αλλά και την πρόληψη οποιασδήποτε παρόμοιας καταστροφής για το ορατό ανθρώπινο μέλλον.

(Πολύ σωστά!)

Αν το μίσος δεν είχε μουδιάσει τη λογική για μια φορά, η φρικτή εμπειρία του παρελθόντος θα έπρεπε να ήταν ένα σωτήριο μάθημα για όλους, για να αποφευχθεί η επανάληψη παρόμοιων γεγονότων στο μέλλον μέσω μιας καλύτερης συνεργασίας,...

(πολύ καλά!)

...και μόνο τότε οι αμέτρητες θυσίες αυτού του πιο τρομερού πολέμου όλων των εποχών θα ήταν ευλογία τουλάχιστον για τις επόμενες γενιές.

(Δυνατή επιδοκιμασία.)

Η συνθήκη ειρήνης των Βερσαλλιών κατέστρεψε ολοσχερώς και βάναυσα αυτή την ελπίδα.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Προσπαθώντας να εδραιώσουν την ισορροπία δυνάμεων που προέκυψε με το τέλος του πολέμου σαν βάση της έννομης τάξης στη διεθνή ζωή για όλες τις μελλοντικές γενιές, διαιώνισαν το μίσος από τη μια και τη ζοφερή πικρία από την άλλη. Απορρίπτοντας τις προηγούμενες ανθρώπινες εμπειρίες και τις αντιρρήσεις των πραγματικά σοφών προειδοποιητών, πίστευαν ότι θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν καλύτερα το μέλλον επιβαρύνοντάς το με τις κατάρες του παρελθόντος. Μόνο έτσι θα γίνει κατανοητό ότι, μετά από αυτό το πιο σκληρό μάθημα του ανθρώπινου γένους, ένα τέτοιο ειρηνευτικό έργο δεν θα μπορούσε να φέρει πραγματική ειρήνη, παρά μόνο αυξανόμενη διχόνοια.

(Πολύ σωστά!)

Οι παράλογες πολιτικές και οικονομικές επιβαρύνσεις αυτής της συνθήκης κατέστρεψαν ριζικά την εμπιστοσύνη του γερμανικού λαού σε κάθε θεσμική δικαιοσύνη του κόσμου.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Σε πολλά εκατομμύρια άλλους ανθρώπους, όμως, αυτό αναπόφευκτα τροφοδότησε αισθήματα μίσους ενάντια σε μια παγκόσμια τάξη, στην οποία η συνεχής δυσφήμιση και διάκριση ενός μεγάλου λαού θα έπρε-

πε να είναι δυνατή απλώς και μόνο επειδή κάποτε είχε την ατυχία να υποκύψει μετά από ηρωική αντίσταση σε έναν πόλεμο που του επιβλήθηκε.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Δίχως άλλο οι συντελεστές της κομμουνιστικής επανάστασης αναγνώρισαν αμέσως τις ανήκουστες δυνατότητες που προέκυψαν από αυτή τη συνθήκη και τις πρακτικές συνέπειές της για την επανάσταση του γερμανικού λαού. Αναλαμβάνοντας τον αγώνα εναντίον των Βερσαλλιών με το δικό του λάβαρο, το Κομμουνιστικό Κόμμα πέτυχε να κινητοποιήσει ανθρώπους που, στην τελική τους απόγνωση, πίστευαν ότι μπορούσαν να βρουν μια διέξοδο μόνοι τους μέσα στο χάος. Ο κόσμος όμως δεν φαινόταν να προσέχει, ότι, ενώ επέμενε τυφλά στην κυριολεκτική εκπλήρωση ακατανόητων, ακόμη και εντελώς ανέφικτων όρων, στη Γερμανία γινόταν μια εξέλιξη που, σαν προοίμιο της κομμουνιστικής παγκόσμιας επανάστασης, έπρεπε σύντομα να παρουσιάσει στις λεγόμενες νικήτριες δυνάμεις στη θέση ενός χρήσιμου δούλου έναν άρρωστο φορέα της πανούκλας.

(Πολύ σωστά! και χειροκρότημα.)

Γι' αυτό, το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα δεν αξίζει τα εύσημα μόνο από τον γερμανικό λαό αλλά και από τον ευρωπαϊκό και μη ευρωπαϊκό υπόλοιπο κόσμο, εμποδίζοντας με τη νίκη του μια εξέλιξη, που διαφορετικά θα έδινε το θανατηφόρο χτύπημα στις τελευταίες ελπίδες για θεραπεία των παθήσεων της εποχής μας.

Το γεγονός της επικείμενης ολοκληρωτικής κατάρρευσης, προκάλεσε από μόνο του την ανάληψη των καθηκόντων ενός πραγματικά ιστορικού ρόλου. Καμία από τις υποχρεωτικές κυβερνητικές αλλαγές δεν κατάφερε να τραβήξει το έθνος πίσω από την άβυσσο, αλλά μόνο μια εσωτερική μεταρρύθμιση μεγάλης κλίμακας και βαθιάς διεισδυτικότητας. Δεν ήταν μόνον πολιτικά και οικονομικά καθήκοντα που έπρεπε να επιλυθούν, αλλά και πνευματικά και εθνικά καθήκοντα που βρίσκονταν πολύ πέρα από αυτό. Στον εθνικό φορέα, που απειλούνταν με διάλυση, έπρεπε να δοθούν οι προϋποθέσεις για τη δημιουργία μιας νέας κοινότητας μέσω μιας νέας κοινωνικής συνθήκης. Οι θεμελιώδεις θέσεις αυτής της συνθήκης, όμως, θα μπορούσαν να βρεθούν μόνο σε εκείνους τους αιώνιους νόμους που είναι η βάση της εποικοδομητικής ζωής.

Με σαφήνεια και επιτακτικότητα, έπρεπε να τεθεί πάνω απ' όλα η σημασία της εθνικής ουσίας και η διατήρησή της. Ήταν σαφές ότι στη φύση αυτής της ουσίας βρίσκονται οι ιδιαίτερες προϋποθέσεις που ισχύουν για εμάς, οι οποίες ήταν χρήσιμες και ευνοϊκές για τη διατήρησή της ή, αντίθετα, επιβλαβείς. Η θέληση για τη διατήρηση αυτής της ουσίας όμως πρέπει να βρει την κατάλληλη έκφραση η οποία να εκδηλωθεί ορατά και ζωντανά ως λαϊκή θέληση και να γίνει πρακτικά αποτελεσματική.

Η έννοια της δημοκρατίας υπόκειται έτσι σε μια λεπτομερή εξέταση και διευκρίνιση. Άλλωστε, η νέα κρατική ηγεσία δεν είναι παρά μια καλύτερη έκφραση της λαϊκής θέλησης από αυτή της ξεπερασμένης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

(Πολύ σωστά!)

Το ίδιο όμως το νέο κράτος δεν μπορεί να έχει άλλο καθήκον από την εκπλήρωση των απαραίτητων προϋποθέσεων για τη συνέχιση της ύπαρξης του λαού. Αποσπώντας τον από οποιεσδήποτε καθαρά τυπικές ρεπουμπλικανικές, νομιμοποιητικές ή δημοκρατικές αντιλήψεις, η κυβέρνησή του θα είναι η λαϊκή ηγεσία, όπως ακριβώς η λαϊκή ηγεσία που προέρχεται από εσωτερικές εθνικές συνθήκες είναι η κυβέρνηση του κράτους. Τα πολιτικά, πολιτιστικά και οικονομικά καθήκοντα μπορούμε να τα δούμε μόνο από μια οπτική γωνία, να αντιμετωπίζονται και να επιλύονται σύμφωνα με ενιαίες απόψεις. Διότι αυτή η εθνική σκέψη δεν θα οδηγήσει μόνο στην κατάργηση όλων των μέχρι τώρα ταξικών αντιπαραθέσεων, οι οποίες όχι μόνο αλλάζουν συνεχώς σε σύγκριση με τα αιώνια φυλετικά θεμέλια, αλλά είναι και ασήμαντες γιατί είναι παροδικές, αλλά και σε μια θεμελιώδη αλλαγή της στάσης απέναντι στα προβλήματα εξωτερικής πολιτικής.

Η εθνικοσοσιαλιστική φυλετική ιδέα και οι φυλετικές γνώσεις στις οποίες βασίζεται δεν οδηγεί σε περιφρόνηση ή υποτίμηση των άλλων εθνών, αλλά αντίθετα στην αναγνώριση της αποστολής της, που είναι ο μόνος πρόσφορος τρόπος για την διατήρηση της ζωής και τη συνέχιση της ύπαρξης του δικού της έθνους.

(Πολύ σωστά! και χειροκροτήματα.)

Οδηγεί αναπόφευκτα σε έναν φυσικό σεβασμό για τη ζωή και τη φύση των άλλων λαών. Με αυτόν τον τρόπο, απαλλάσσει τις ενέργειες της εξωτερικής πολιτικής από κάθε προσπάθεια υποταγής ξένων ανθρώπων για να τους κυβερνήσει ή ακόμα και να τους ενσωματώσει

σαν μια καθαρή αριθμητική μάζα στο δικό του έθνος μέσω του γλωσσικού καταναγκασμού.

Αυτή η νέα ιδέα υποχρεώνει σε μια εξίσου μεγάλη και φανατική αφοσίωση στη ζωή και, συνεπώς, στην τιμή και την ελευθερία του λαού μας, όπως και στο σεβασμό για την τιμή και την ελευθερία των άλλων. Αυτή η ιδέα μπορεί επομένως να αποτελέσει μια καλύτερη βάση για την επιδίωξη μιας πραγματικής ικανοποίησης του κόσμου, από την ταξινόμηση των εθνών σε νικητές και ηττημένους, σε προνομιούχους και μη προνομιούχους που βασίζεται καθαρά στη δύναμη.

(Πολύ σωστά! και χειροκροτήματα.)

Από μια τέτοια εσωτερική επανάσταση στη σκέψη του λαού μπορεί να προέλθει όμως, και από την άλλη πλευρά, η αυταρχική αποφασιστικότητα και η ενστικτώδης εμπιστοσύνη σαν προϋπόθεση για την εξάλειψη της οικονομικής δυσπραγίας. Διότι το παρακάτω είναι ξεκάθαρο. Ο γερμανικός λαός διαθέτει εκατομμύρια ανθρώπους χωρίς εργασία που είναι ικανοί και θέλουν να δουλέψουν, εκατομμύρια ανθρώπους με υψηλές πνευματικές ικανότητες και χειρωνακτικές δεξιότητες, εκατομμύρια ανθρώπους του εξακολουθούν να έχουν την επιθυμία για ανώτερα βιοτικά και πολιτιστικά αγαθά, και τέλος έχουν στο έδαφός τους τη δυνατότητα αύξησης της παραγωγής τροφίμων και στους ορυκτούς πόρους τους τη δυνατότητα αύξησης της παραγωγής αγαθών. Άρα λοιπόν είναι πρόβλημα διορατικότητας, θέλησης και αποφασιστικότητας να φέρει σε αρμονία αυτή τη κραυγή με τα αγαθά και τη δυνατότητα παραγωγής τους.

(Πολύ σωστά! και χειροκροτήματα.)

Όταν η εξουσία μιας υπεύθυνης κυβέρνησης και η εμπιστοσύνη ενός ολόκληρου λαού ενωθούν σε αποφασιστική δράση, θα μπορέσουν να λύσουν ακόμη και αυτό το πιο δύσκολο πρόβλημα, γιατί πρέπει να το λύσουν και είμαστε αποφασισμένοι να μην αποφύγουμε τη εκπλήρωση αυτού του καθήκοντος, αλλά να το αντιμετωπίσουμε.

(Μπράβο!)

Όταν στις 30 Ιανουαρίου, πριν από ένα χρόνο, ο στρατάρχης μας, ο αξιότιμος Πρόεδρος του Ράιχ, μου εμπιστεύτηκε τον σχηματισμό και την ηγεσία της κυβέρνησης του γερμανικού Ράιχ μετά από όλα όσα

είχαν συμβεί και προηγήθηκαν, το εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα ανέλαβε μια ευθύνη, που ήταν ακόμη μεγαλύτερη, καθώς η συμμετοχή του και επομένως και η επιρροή του έδειχνε αρχικά ότι δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στο μέγεθος της ευθύνης. Εκείνη την εποχή, με δύο μόνο υπουργούς, παρουσιάστηκα μπροστά στο έθνος με ένα υπουργικό συμβούλιο που αρχικά ήταν ξένο σε εμένα προσωπικά και στο κίνημα, με την υπόσχεση να εκπληρώσω τα καθήκοντα που μας ανέθεσε η ιστορία και η πρόνοια και να τα επιλύσω σε μεγάλη κλίμακα. Εκείνη τη στιγμή ένιωθα μόνο σαν εκπρόσωπος και αγωνιστής του λαού μου. Ήμουν πεπεισμένος ότι ακόμα κι αν αμέτρητοι άνθρωποι μέσα τους, εξακολουθούσαν να μην κατανοούν το νόημα της αποστολής του κινήματός μας εκείνη τη στιγμή, οι πραγματικές μας ενέργειες θα έβρισκαν σύντομα τη διαισθητική έγκριση του έθνους.

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

Έτσι, από εκείνη την ιστορική ώρα και μετά, ποτέ δεν αντιλήφθηκα την αποστολή που μου ανατέθηκε σαν οτιδήποτε άλλο παρά σαν αποστολή από ολόκληρο τον γερμανικό λαό, ακόμα κι αν – συνειδητά ή ασυνείδητα – εκατομμύρια άνθρωποι δεν γνώριζαν αυτό το γεγονός εκείνη την εποχή ή, αν θέλετε, δεν ήθελαν να το παραδεχτούν.

(Πολύ καλό!)

Γι’ αυτό και την καθαρά εξωτερική δύναμη ποτέ δεν την είδα σαν κάποιο πιθανό υποκατάστατο της εμπιστοσύνης του έθνους, αλλά προσπάθησα σκληρά, να μετατρέψω τη δύναμη που βρίσκεται στην εξουσία σε δύναμη εμπιστοσύνης. Μπορώ λοιπόν με περηφάνια να ομολογήσω ότι, όπως το εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα έχει τις ρίζες του αποκλειστικά στο λαό, έτσι και εμείς σαν κυβέρνηση ποτέ δεν σκεφτήκαμε διαφορετικά από το λαό, με τον λαό και για τον λαό.

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

Και μόνο από αυτόν τον βαθύ δεσμό με τον γερμανικό λαό αποκτήσαμε τη δύναμη να πολεμήσουμε και να εξαλείψουμε τα φαινόμενα, στα οποία έπρεπε να δούμε όχι μόνο τις εξωτερικές επιβαρύνσεις, αλλά μακροπρόθεσμα και την τελική καταστροφή του λαού μας. Αν κατά τη διάρκεια των 14 μακρών ετών της πάλης για την εξουσία διακήρυξα επανειλημμένα την ανένδοτη εξόντωση του αστικού και μαρξιστικού κομματικού κόσμου σαν προϋπόθεση για την γερμανική ανάκαμψη,

τότε αυτός ο στόχος δεν φαινόταν μόνο στη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτικών μου αντιπάλων σαν το προϊόν ενός τρελού ονειροπόλου, σαν ανοησία! Άνδρες του γερμανικού Ράιχσταγκ! Για περισσότερα από 70 χρόνια αυτά τα κόμματα ζούσαν στο σώμα του γερμανικού λαού, και ακόμη κι αν υπέστησαν αλλαγές στις λεπτομέρειες, έμοιαζαν ουσιαστικά αθάνατα.

(Γέλια.)

Και μάλιστα, η σημασία τους μεγάλωνε συνεχώς. Από το 1918 πάνω τους χτίστηκε η συνταγματική ζωή του έθνους και τα ανακήρυξε, τα ένζυμα της κρατικής αποσύνθεσης του κράτους, σαν δομικά στοιχεία της κρατικής ζωής.

(Πολύ σωστά!)

Για 70 χρόνια, αύξαναν ολοένα και περισσότερο τη σημασία τους στο κράτος και στο τέλος αντάλλασαν την εξουσία μεταξύ τους σαν το αποκλειστικό αντικείμενο της θέλησής τους και των συμφερόντων τους. Κυριάρχησαν στη γερμανική νομοθεσία με την δική τους έννοια. Αλλά αυτή η έννοια υποβίβασε το Ράιχ σε επιμελητή των συμφερόντων τους, και ακόμα κι αν αυτό το Ράιχ έχανε έναν πόλεμο, τα κόμματα δεν συγκινούνταν καθόλου από αυτό, και ακόμη κι αν ο γερμανικός λαός έχανε την ελευθερία του, τα κόμματα επέμεναν μόνο στα δικαιώματά τους και όταν ο γερμανικός λαός βρέθηκε τελικά αντιμέτωπος με την απελπιστική δυστυχία, ακόμη και τον αφανισμό, τα κόμματα επιβλήθηκαν ακόμα περισσότερο από πριν, σαν πραγματικοί τύραννοι του δημόσιου βίου. Λοιπόν, άντρες μου του γερμανικού Ράιχσταγκ, στον ένα χρόνο της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης ανατρέψαμε τα κόμματα, και όχι μόνο καταρρίψαμε την εξουσία τους, όχι, τα εξαλείψαμε και τα εξαφανίσαμε από τον γερμανικό λαό μας!

(Συνεχείς επευφημίες και χειροκροτήματα.)

Όλοι αυτοί, που περιστρέφονταν γύρω από τη δεύτερη και την τρίτη Διεθνή σαν δορυφόροι, που εκπροσωπούσαν την αστική μεσαία τάξη, τα συμφέροντα του καθολικισμού, τα καθήκοντα του ευαγγελικού σοσιαλισμού, τους στόχους της χρηματοοικονομικής κατοχής, μέχρι την ανεκδιήγητη εκπροσώπηση ενός διανοητισμού χωρίς ρίζες, όλοι χάθηκαν! Σε αυτή τη χρονιά η ζωτική δύναμη του λαού μας έχει αναδειχθεί νικήτρια πάνω από τα ερείπια αυτού του εξαφανισμένου κόσμου!

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

Τι σημασία έχουν όλα αυτά τα νομοθετικά μέτρα δεκαετιών σε σύγκριση με τη σφοδρότητα αυτού και μόνο του γεγονότος! Στο παρελθόν σχηματίστηκαν νέες κυβερνήσεις. Αλλά εδώ και ένα χρόνο σφυρηλατούμε ένα νέο έθνος.

(Θυελλώδη χειροκροτήματα.)

Και όπως ξεπεράσαμε τα φαινόμενα της πολιτικής αποσύνθεσης του λαού μας, ήδη φέτος ξεκινήσαμε τη μάχη ενάντια στα φαινόμενα της οικονομικής αποσύνθεσης. Όταν, στις 24 Απριλίου, έδωσα εντολή στις κομματικές οργανώσεις να καταλάβουν τα κτίρια των συνδικάτων στις 2 Μαΐου, την επομένη του εορτασμού της εθνικής εργασίας, και να μετατρέψουν αυτά τα οχυρά της διεθνούς ταξικής πάλης σε προπύργια εθνικής εργασίας, αυτό δεν έγινε για να στερήσουμε από τον Γερμανό εργάτη ένα πολύτιμο ίδρυμα, αλλά μόνο για να ανοίξουμε σε ολόκληρο το γερμανικό λαό το δρόμο προς μια εργασιακή ειρήνη που θα ωφελήσει όλους στο μέλλον.

Γιατί την ίδια στιγμή που κάναμε αυτό το βήμα, χτυπήσαμε και το όπλο της οικονομικής ταξικής πάλης που είχε στα χέρια της η άλλη πλευρά. Σε μια ενιαία νομοθεσία, που έχει ολοκληρωθεί σε μεγάλο βαθμό στη διάρκεια ενός έτους, θέσαμε τελικά τις βασικές αρχές για μια κατάσταση στην οποία τα ανώτερα συμφέροντα της κοινότητας όλων των εργαζομένων θα αντικαταστήσουν τον εμπειρικό κανόνα των οικονομικά ισχυρότερων. Διότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τα τεράστια καθήκοντα που μας παρουσιάζουν όχι μόνο η οικονομική ανάγκη του παρόντος, αλλά και μια προχωρημένη ματιά στο μέλλον, μπορούν να εκπληρωθούν μόνον όταν η φωνή του εκπροσώπου των συμφερόντων όλων μετράει πάνω από την εγωιστική έννοια του ατόμου και η θέλησή του θεωρείται η τελική απόφαση.

(Χειροκροτήματα.)

Με σαφή προϋπόθεση αυτή την μοναδική εξέλιξη, εμείς οι εθνικοσοσιαλιστές έχουμε εργαστεί πολλές ώρες σε αυτόν τον τομέα στις εγκαταστάσεις των πυρήνων μας, για να δημιουργήσουμε τις οργανωτικές προϋποθέσεις ώστε να μην αφήσουμε τους στρατούς των Γερμανών εργατών να διαλυθούν σε ένα χάος χωρίς ηγέτες, ανοργάνωτο, με τη συντριβή του παλιού, αλλά να τους οδηγήσουμε με σταθερό χέρι ενωμένους στον κόσμο των νέων γεγονότων.

(Χειροκροτήματα.)

Και είμαστε πεπεισμένοι ότι αυτό το τεράστιο έργο της υπέρβασης των πολιτικών και οικονομικών ταξικών οργανώσεων σε καμία περίπτωση δεν έχει βρει την τελική του οριστικοποίηση αλλά σαν μια ζωντανή αποστολή μας θα εκπληρωθεί τα επόμενα χρόνια, όπως ακριβώς και τους 12 μήνες που πέρασαν. Μόνο ένα πράγμα είναι αμετάβλητο γεγονός: ό,τι γινόταν, δεν θα ξαναγίνει ποτέ!

(Δυνατό συνεχές χειροκρότημα.)

Η αντιπαράθεση του νέου κράτους με τα δύο χριστιανικά δόγματα δεν είναι λιγότερο ριζοσπαστική. Γεμάτοι από την επιθυμία να εξασφαλίσουμε για το γερμανικό λαό τις μεγάλες θρησκευτικές, ηθικές και δεοντολογικές αξίες, που έχουν εδραιωθεί στα δύο χριστιανικά δόγματα, εξαλείψαμε τις πολιτικές οργανώσεις ενώ, ταυτόχρονα, ενισχύσαμε τους θρησκευτικούς θεσμούς. Διότι μια συμφωνία με το ισχυρό εθνικοσοσιαλιστικό κράτος είναι πιο πολύτιμη για μια εκκλησία από τη σύγκρουση μεταξύ θρησκευτικών πολιτικών ενώσεων που, ενόψει της πολιτικής συμβιβασμού που απαιτείται από τον συνασπισμό τους, αναγκάζονται πάντα να εγκαταλείψουν μια πραγματικά εσωτερική, θρησκευτική εκπαίδευση και συσπείρωση του λαού προκειμένου να πληρώσουν για προσωπικά πλεονεκτήματα για τους υποστηρικτές του κόμματος.

(Χειροκροτήματα.)

Όλοι ζούμε με την προσδοκία ότι η συγχώνευση των εκκλησιών της προτεσταντικής γης και των ομολογιών για τον σχηματισμό μιας γερμανικής προτεσταντικής εκκλησίας του Ράιχ θα μπορούσε πραγματικά να ικανοποιήσει τη λαχτάρα εκείνων που πιστεύουν ότι, στη συγκρουσιακή φύση της προτεσταντικής ζωής, πρέπει να φοβούνται μια αποδυνάμωση της δύναμης της προτεσταντικής πίστης.

(Θερμή επιδοκιμασία.)

Φέτος το εθνικοσοσιαλιστικό κράτος έδειξε ξεκάθαρα τον σεβασμό του για τη δύναμη των χριστιανικών δογμάτων, και ως εκ τούτου αναμένει τον ίδιο σεβασμό από την πλευρά των δογμάτων για τη δύναμη του εθνικοσοσιαλιστικού κράτους!

(Συνεχές θυελλώδες χειροκρότημα.)

Το ιστορικό έργο της συνένωσης αγροτών, εργατών και αστών σε μια εθνική κοινότητα θα ήταν χωρίς νόημα εάν η θέληση αυτής της κοινότητας λάμβανε τις εντολές και τις οδηγίες της από πολιτικά φαινόμενα άλλης προέλευσης, άλλου χαρακτήρα και παρελθόντων εποχών.

(Πολύ καλά!)

Οφείλεται στη δύναμη του εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος, που ακόμη και στην εσωτερική του οργάνωση, δεν ξέχασε ποτέ τις ρίζες της ύπαρξής του. Δεν ιδρύθηκε κάποτε για μεμονωμένα κρατίδια και για μεμονωμένες φυλές, αλλά για το γερμανικό έθνος και το γερμανικό λαό. Από την αρχή, λοιπόν, αναγνώρισε για το χτίσιμό του μόνο εκείνες τις προϋποθέσεις που, αντικειμενικά μιλώντας, πηγάζουν από τις ανάγκες της ζωής του γερμανικού λαού. Σε καμία περίπτωση σήμερα, επομένως, δεν μπορεί να αναγνωρίσει τα προηγούμενα δυναστικά συμφέροντα και τα αποτελέσματα της πολιτικής αυτών των συμφερόντων σαν υποχρεώσεις του γερμανικού λαού και της οργάνωσης της κρατικής ζωής του, που πρέπει να γίνονται σεβαστά για όλο το μέλλον.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Οι γερμανικές φυλές είναι θεόδοτα δομικά στοιχεία του λαού μας, αποτελούν μέρος της ουσίας του και επομένως θα παραμείνουν όσο υπάρχει γερμανικός λαός. Ωστόσο, οι πολιτικές δομές των επιμέρους κρατιδίων είναι αποτέλεσμα εν μέρει καλών, αλλά εν μέρει και πολύ κακών ενεργειών ανθρώπων περασμένων εποχών.

(Πολύ σωστά!)

Είναι έργο ανθρώπων και άρα εφήμερες.

(Άλλη μια άλλη θερμή επιδοκιμασία.)

Όπως δεν θα υπάρξει κατάσταση στον κόσμο που να μην έχει καλές ιδιότητες μαζί με τις κακές, έτσι και εδώ, θα είναι εύκολο να ξεθάψουμε αξιόλογες σελίδες ακόμη και σε βιβλία ιστορίας και για την χειρότερη δυναστεία της ιστορίας.

(Ευθυμία και επιδοκιμασία.)

Το μόνο που έχει σημασία δεν είναι, το τι μπορούν να προσθέσουν αυτές οι δομές για να δικαιολογήσουν τη χρησιμότητά τους, αλλά το κρίσιμο είναι το ερώτημα τι έχουν κάνει στο γερμανικό λαό σαν σύνολο και τι ζημιά έχουν κάνει στην ιστορία του.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Και πιθανώς είναι επίσης σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτές οι δομές δεν δημιουργήθηκαν κάποτε από την επιθυμία να συνεισφέρουν στο γερμανικό μεγαλείο, αλλά σχεδόν αποκλειστικά από την εγωιστική εκπροσώπηση μιας αδίστακτης πολιτικής εξουσίας.

(Θυελλώδεις επιδοκιμασίες.)

Αν τότε, χάρη σε πολλές διορθώσεις της μοίρας, αυτή η πολιτική δεν κατάφερε να καταστρέψει τελικά τη Γερμανία σαν έθνος, αυτό δεν οφείλεται στην αξία εκείνων που εφάρμοσαν αυτήν την πολιτική, αλλά σχεδόν αποκλειστικά στην αξία εκείνων που από καιρό σε καιρό, εν μέρει σαν συνειδητά, εν μέρει σαν ασυνείδητα εργαλεία της Πρόνοιας, διακήρυξαν και υπερασπίστηκαν τα αιώνια δικαιώματα των λαών ενάντια σε τέτοιες τεχνητές δομές.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Ακόμα κι αν αυτή η πολιτική εξουσίας χρησιμοποίησε φυλετικά πάθη που ήταν σε λήθαργο, δεν ανέδειξε έτσι τη σημασία των φυλών σε σχέση με τον κόσμο και έτσι δεν εμπλούτισε τις δυνατότητες της ζωής τους, αλλά μάλλον, σχεδόν πάντα, συνολικά, τις καταδίκαζε σε μια εξευτελιστική ασημαντότητα.

(Πολύ σωστά!)

Ενάντια σε αυτές τις αρχές μιας καθαρά πριγκιπικής πολιτικής εξουσίας, ο εθνικοσοσιαλισμός θέτει την αρχή της διατήρησης και της ανάπτυξης του γερμανικού λαού, εκείνων των εκατομμυρίων αγροτών, εργατών και αστών που προορίζονται για μια κοινή μοίρα σε αυτόν τον κόσμο, ευλογημένοι με την ίδια δόξα ή καταραμένοι με την ίδια δυστυχία.

(Παρατεταμένη θυελλώδης επιδοκιμασία.)

Σε αυτό το σημείο, λοιπόν, θα ήθελα να διαμαρτυρηθώ ενάντια στη θέση, η οποία προτάθηκε ξανά πρόσφατα, ότι η Γερμανία θα μπορούσε να είναι ξανά ευτυχισμένη μόνο κάτω από την κυριαρχία των παραδοσιακών ομοσπονδιακών πριγκίπων της.

(Βροντερό, επαναλαμβανόμενο χειροκρότημα.)

Όχι, είμαστε ένας λαός και θέλουμε να ζήσουμε σε ένα Ράιχ,...

(και πάλι θυελλώδης επιδοκιμασία)

...και όσοι αμάρτησαν εναντίον αυτής της αρχής, τόσες φορές στο παρελθόν στη γερμανική ιστορία, δεν μπόρεσαν να πιστώσουν την αποστολή τους στο φιλεύσπλαχνο θέλημα του Θεού, αλλά, όπως μας έχει διδάξει η ιστορία, δυστυχώς πολύ συχνά, στην εύνοια και την υποστήριξη των χειρότερων εχθρών μας.

(Έντονες κραυγές: Πολύ καλά! και χειροκροτήματα.)

Έτσι λοιπόν, φέτος αποφασίσαμε να επιβάλουμε την εξουσία του Ράιχ και την εξουσία της κυβέρνησης ενάντια σε εκείνους που πίστευαν ότι, σαν αδύναμοι απόγονοι και κληρονόμοι της πολιτικής του παρελθόντος, θα μπορούσαν να δηλώσουν την παραδοσιακή τους αντίσταση και στο εθνικοσοσιαλιστικό κράτος.

(Γέλια και ζωηρό χειροκρότημα.)

Ήταν μια από τις πιο ευτυχισμένες στιγμές της ζωής μου όταν έγινε φανερό ότι ολόκληρος ο γερμανικός λαός έδινε την έγκρισή του σε μια πολιτική που εκπροσωπούσε αποκλειστικά τα συμφέροντά του.

(Μπράβο!)

Με όλη την εκτίμηση στις αξίες της μοναρχίας και με όλο το σεβασμό προς τους αληθινά μεγάλους αυτοκράτορες και βασιλιάδες της γερμανικής μας ιστορίας, το ζήτημα της τελικής διαμόρφωσης της μορφής διακυβέρνησης του γερμανικού Ράιχ σήμερα είναι πέρα από κάθε συζήτηση.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Ανεξάρτητα όμως, από το πώς το έθνος και οι ηγέτες του αποφασίζουν μια μέρα, υπάρχει ένα πράγμα που δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσουν: Όποιος ενσαρκώνει την τελευταία κορυφή της Γερμανίας λαμβάνει το διορισμό του από τον γερμανικό λαό και είναι αποκλειστικά αφοσιωμένος σε αυτόν.

(Ξανά δυνατά χειροκροτήματα.)

Ο ίδιος θεωρώ τον εαυτό μου μόνο σαν εντεταλμένο του έθνους για την πραγματοποίηση εκείνων των μεταρρυθμίσεων που θα του επιτρέψουν μια μέρα να πάρει την τελική απόφαση για το τελικό σύνταγμα του Ράιχ.

Αυτό το τεράστιο εγχείρημα της συγκρότησης του εθνικού μας κορμού και του σχηματισμού του νέου μας Ράιχ θα είναι και το μεγαλύτερο καθήκον της εθνικοσοσιαλιστικής ηγεσίας του κράτους στο μέλλον. Οι προπαρασκευαστικές εργασίες που έχουν γίνει εδώ τους τελευταίους δώδεκα μήνες είναι πραγματικά μια ιστορική επανάσταση.

(Πολύ σωστά!)

Στο πλαίσιο και κατά τη διάρκεια αυτής της επανάστασης, πολλές δομές της δημόσιας ζωής μας αναδιοργανώθηκαν και προσαρμόστηκαν, πάντα με γνώμονα τον καθορισμένο βασικό στόχο: τη διατήρηση και την ενίσχυση του λαού μας. Οι παρεμβάσεις στη διοίκηση ήταν τόσο απαραίτητες όσο και οι παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη. Η κάθαρση της δημόσιας ζωής μας από τα φαινόμενα φθοράς οδήγησε σε μια μεταρρύθμιση της ζωής μας στον Τύπο, τον κινηματογράφο και το θέατρο. Γενικά, έγιναν προσπάθειες να γεμίσει η πολιτιστική ζωή με ένα ευγενέστερο νόημα, να επιστρέψει η τέχνη στον γερμανικό λαό, να προσαρμοστεί η επιστήμη και η εκπαίδευση στο νέο πνεύμα.

Η μεταφορά των θεμελιωδών αρχών του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος στον τομέα της οικονομίας ήταν ακόμη πιο δύσκολη καθώς τρία επείγοντα καθήκοντα έπρεπε να αντιμετωπιστούν αμέσως.

1. Για να σωθεί η αγροτική τάξη, η οποία ήταν καταδικασμένη σε πλήρη καταστροφή, χρειάστηκε να παρέμβουμε με μέτρα εμπορικής και τιμολογιακής πολιτικής, αλλά και να δοθεί στην αγροτική τάξη ισχυρή και αδιάσπαστη υποστήριξη και πάλι μέσω της νομοθεσίας.

2. Η διαρκώς αυξανόμενη διαφθορά μας ανάγκασε να προβούμε στην άμεση και ριζική μεταρρύθμιση της οικονομικής μας ζωής από τις εκδηλώσεις της αδίστακτης κερδοσκοπίας και της ελεύθερης εκμετάλλευσης.

3. Η αποστολή να επαναφέρουμε 6½ εκατομμύρια ανθρώπους από την ανεργία στην εργασία απαγόρευε αυτόματα την αφοσίωση σε θεωρίες που, με την εκθαμβωτική τους ομορφιά, παραβλέπουν πολύ εύκολα την σημερινή αναποτελεσματικότητα και συνεπώς τη ματαιότητά τους. Διότι όταν ανέλαβε την κυβέρνηση η εθνικοσοσιαλιστική επανάσταση, υπήρχε ένας άνεργος για κάθε δύο εργαζόμενους στη Γερμανία. Αν ο αριθμός αυτών των ανέργων είχε αυξηθεί, κάτι που όχι μόνο ήταν φοβερό αλλά και αναμενόμενο, η αναλογία αυτή θα είχε αντιστραφεί σε σύντομο χρονικό διάστημα και θα είχε δημιουργηθεί μια απελπιστική κατάσταση. Αυτά τα 6½ εκατομμύρια ανέργων δεν χορταίνουν με την μαρξιστική πρακτική της επίδειξης όμορφων θεωριών, αλλά μόνο με τη δημιουργία πραγματικής εργασίας. Και έτσι φέτος ήδη ξεκινήσαμε την πρώτη γενική επίθεση κατά της ανεργίας. Στο ένα τέταρτο του χρόνου που είχα ορίσει πριν από τις εκλογές του Μαρτίου, το ένα τρίτο των ανέργων τέθηκε ξανά σε χρήσιμη εργασία. Η επίθεση έγινε συγκεντρωτικά από όλες τις πλευρές και μόνο αυτό επέτρεψε την επιτυχία.

Καθώς κοιτάμε πίσω σήμερα τη χρονιά που μόλις τελείωσε, οπλισμένοι με την εμπειρία που αποκτήσαμε σε αυτήν, ετοιμαζόμαστε να εξαπολύσουμε μια νέα επίθεση ενάντια σε αυτήν την ανάγκη. Η αλληλεπίδραση της κρατικής μηχανής με την ιδιωτική πρωτοβουλία και την ενέργεια, όμως, έγινε δυνατή μόνο χάρη στην επανάκτηση της εμπιστοσύνης του λαού στην ηγεσία του και στη σταθερότητα μιας συγκεκριμένης οικονομικής και νομικής τάξης και ασφάλειας.

Μερικοί αντίπαλοι πιστεύουν ότι πρέπει να υποτιμήσουν τη φήμη της δουλειάς μας λέγοντας ότι όλος ο λαός βοήθησε σε αυτό.

(Γέλιο.)

Ναι πράγματι! Αυτή είναι η μεγαλύτερη υπερηφάνεια που μπορούμε να έχουμε, γιατί πραγματικά καταφέραμε να συγκεντρώσουμε όλο τον λαό και να τον βάλουμε στην υπηρεσία της δικής του ανάπλασης. Διότι μόνο με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσαμε να χειριστούμε δαπάνες στις οποίες πολλές προηγούμενες κυβερνήσεις απέτυχαν, επειδή έπρεπε να αποτύχουν λόγω της έλλειψης αυτής της εμπιστοσύνης.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Και αυτό ήταν που τελικά το έκανε δυνατό, να φέρει αυτό το τεράστιο πρακτικό έργο, το οποίο εν μέρει αναλήφθηκε επίκαιρα, σε

μια εσωτερική σχέση με τις ιδέες και τις αρχές μας. Η στοιχειώδης διατύπωση, ότι δεν είναι ο λαός που δημιουργεί την οικονομία και ότι η οικονομία δημιουργεί το κεφάλαιο, αλλά το κεφάλαιο την οικονομία και ότι το κεφάλαιο αυτό πρέπει να υπηρετεί τον λαό, ήταν ήδη αυτό το έτος το βασικό κίνητρο όλων των μέτρων του καθεστώτος και αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός, ότι οι μεγάλες πρακτικές και πραγματικές προτάσεις της κυβέρνησης κατάφεραν να συνεχιστούν με κατανόηση και χαρά. Έτσι, με τη βοήθεια φορολογικών ελαφρύνσεων και με έξυπνες κρατικές επιδοτήσεις, έγινε δυνατό να τονωθεί η φυσική παραγωγή σε βαθμό που οι περισσότεροι από τους επικριτές μας θεωρούσαν εντελώς αδύνατο πριν από δώδεκα μήνες. Ορισμένα από τα μέτρα που εισήχθησαν, η πλήρη σημασία τους θα εκτιμηθεί μόνο στο μέλλον· ιδίως η προώθηση της μηχανοκίνησης της γερμανικής κυκλοφορίας σε σχέση με την κατασκευή του αυτοκινητοδρόμου του Ράιχ. Η παλιά αντιπαλότητα μεταξύ των μηχανοκινήτων οχημάτων και των σιδηροδρόμων του Ράιχ έχει δημιουργήσει μια λύση που θα είναι πολύ χρήσιμη για όλο το γερμανικό λαό.

Ήμασταν ξεκάθαροι, ότι η εκκίνηση της οικονομίας μας τον πρώτο αυτό χρόνο έπρεπε να βασίζεται πρώτα στην παροχή βασικών τύπων απασχόλησης, προκειμένου, με τη βοήθεια της αυξημένης καταναλωτικής δύναμης των ευρύτερων μαζών, να ξεκινήσει σταδιακά η παραγωγή περισσότερων αγαθών.

Στη διαδικασία επίτευξης όλων αυτών, προσπαθήσαμε με έναν συνδυασμό γενναιόδωρης βοήθειας και αυστηρών οικονομιών να αποκαταστήσουμε την τάξη στα εντελώς χρεοκοπημένα οικονομικά του Ράιχ, των επιμέρους κρατιδίων και των τοπικών αρχών.

Η έκταση της οικονομικής ανάκαμψης φαίνεται ξεκάθαρα από την τεράστια μείωση του αριθμού των ανέργων και από την αύξηση του συνολικού εθνικού εισοδήματος, που είναι πλέον στατιστικά βέβαιο και δεν είναι λιγότερο σημαντικό. Λόγω της ανάγκης να ξεκινήσει η εθνική παραγωγή υπό οποιεσδήποτε συνθήκες και να μειωθεί ο αριθμός των ανέργων, αποφασίσαμε διστακτικά να παραιτηθούμε από κάποια κατά τα άλλα επιθυμητά μέτρα.

Είναι αυτονόητο ότι οι δραστηριότητές μας δέχθηκαν ωστόσο επίθεση από αμέτρητους εχθρούς φέτος. Αυτό το βάρος το σηκώσαμε...

(πολλά γέλια)

...και θα μπορούμε να το αντέξουμε και στο μέλλον.

(Γέλια ξανά και πολύ καλά!)

Όταν εκφυλισμένοι μετανάστες, που ως επί το πλείστον όχι για πολιτικούς αλλά για εγκληματικούς λόγους...

(Πολύ σωστά!)

...εγκατέλειψαν τη σκηνή του πρώην πεδίου των επιχειρήσεων τους, το οποίο τώρα τους φαινόταν επισφαλής...

(Γέλια)

...προσπαθούν τώρα να κινητοποιήσουν έναν αφελή κόσμο εναντίον της Γερμανίας με πραγματική επιδεξιότητα απατεώνων και εγκληματική έλλειψη συνείδησης, τα ψέματά τους αποκαλύπτονται τώρα που δεκάδες χιλιάδες αξιοσέβαστοι και αξιόπιστοι άνδρες και γυναίκες έρχονται στη Γερμανία από άλλες χώρες και μπορούν να συγκρίνουν με τα ίδια τους τα μάτια τις περιγραφές αυτών των διεθνώς διωκόμενων πλανόδιων μελετητών με την πραγματικότητα.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Επιπλέον, το γεγονός ότι μερικοί κομμουνιστές ιδεολόγοι πιστεύουν ότι είναι απαραίτητο να γυρίσουν πίσω τον τροχό της ιστορίας, και με αυτόν τον τρόπο να κάνουν χρήση μιας υπο-ανθρωπότητας που συγχέει την έννοια της πολιτικής ελευθερίας με την ιδέα να αφήνει ελεύθερα τα εγκληματικά ένστικτα, θα μας απασχολήσει εξίσου ελάχιστα. Αντιμετωπίσαμε αυτά τα στοιχεία όταν ήταν στην εξουσία και ήμασταν στην αντιπολίτευση. Στο μέλλον θα είμαστε ακόμη πιο σίγουροι ότι θα μπορέσουμε να τους αντιμετωπίσουμε γιατί τώρα είναι στην αντιπολίτευση και εμείς στην εξουσία.

(Ξανά δυνατά χειροκροτήματα.)

Ένα μέρος της αστικής μας διανόησης πιστεύει επίσης ότι δεν μπορεί να συμβιβαστεί με τα σκληρά γεγονότα.

(Γέλια.)

Αλλά στην πραγματικότητα είναι πιο χρήσιμο να έχουμε αυτήν την χωρίς ρίζες διανόηση σαν εχθρό παρά σαν οπαδό.

(παρατεταμένες επευφημίες και χειροκροτήματα.)

Γιατί αυτά τα άτομα απομακρύνονται από οτιδήποτε είναι υγιές και μόνο ό,τι είναι άρρωστο προκαλεί το ενδιαφέρον τους και βιώνει την υποστήριξή τους.

(Γέλια.)

Και ανάμεσα σε αυτούς τους εχθρούς του νέου καθεστώτος θα ήθελα επίσης να προσθέσω τη μικρή κλίκα εκείνων των οποίων το βλέμμα είναι στραμμένο αδιόρθωτα προς τα πίσω, στα μάτια των οποίων οι λαοί δεν είναι τίποτε άλλο παρά εγκαταλελειμμένα εργοστάσια, που περιμένουν να βρουν μόνο έναν αφέντη, κάτω από τη θεϊκή καθοδήγηση του οποίου μπορούν να βρουν τη μόνη δυνατή εσωτερική ικανοποίηση.

(Ξανά γέλια και χειροκροτήματα.)

Και τέλος, προσθέτω και εκείνη τη μικρή ομάδα των λαϊκών ιδεολόγων, που πιστεύουν ότι το έθνος μπορεί να γίνει ευτυχισμένο μόνο αν εξαλείψει τις εμπειρίες και τις συνέπειες μιας ιστορίας δύο χιλιάδων χρόνων και να ξεκινήσει τη διαδρομή του σε νέα μονοπάτια, ντυμένο, ας πούμε, στα «δέρματα αρκούδας» του.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Όλοι αυτοί οι αντίπαλοι μαζί, αριθμητικά, μόλις και μετά βίας ανέρχονται σε 2½ εκατομμύρια ανθρώπους στη Γερμανία, σε αντίθεση με τα περισσότερα από σαράντα εκατομμύρια που δηλώνουν την πίστη τους στο νέο κράτος και το καθεστώς του. Αυτά τα δύο εκατομμύρια δεν πρέπει να θεωρηθούν καθόλου σαν αντιπολίτευση, γιατί αποτελούν ένα χαοτικό συγκρότημα από τις πιο διαφορετικές γνώμες και απόψεις, παντελώς ανίκανο να επιδιώξει οποιοδήποτε είδος κοινού θετικού στόχου και ικανό μόνο να συμμετάσχει στην απόρριψη του σημερινού κράτους.

Πιο επικίνδυνο από αυτό όμως, είναι οι δύο κατηγορίες ανθρώπων που πρέπει να τις δούμε σαν το πραγματικό βάρος για το σημερινό μας Ράιχ και το Ράιχ του αύριο. Πρώτον, υπάρχουν εκείνα τα πολιτικά αποδημητικά πουλιά που καταφεύγουν το καλοκαίρι οπουδήποτε συγκομίζονται οι καλλιέργειες· ...

(Θυελλώδες χειροκρότημα)

...ασπόνδυλοι, αδύναμοι χαρακτήρες, αλλά αληθινοί καιροσκόποι που επιτίθενται σε κάθε επιτυχημένο κίνημα, και με υπερβολικές κραυγές και κάτι παραπάνω από τέλεια συμπεριφορά,...

(Πολλά γέλια)

...προσπαθούν να αποφύγουν ή να απαντήσουν από την αρχή στο ερώτημα της προέλευσης και των δραστηριοτήτων τους στο παρελθόν.

(Επιδοκιμασίες και ευθυμία.)

Είναι επικίνδυνοι γιατί πίσω από τη μάσκα του νέου καθεστώτος, επιδιώκουν να ικανοποιήσουν τα καθαρά προσωπικά και εγωιστικά τους συμφέροντα...

(μεγάλη αλήθεια!)

...και, με τον τρόπο αυτό, γίνονται πραγματικό βάρος σε ένα Κίνημα για το οποίο εκατομμύρια αξιοπρεπείς άνθρωποι έχουν κάνει τις πιο βαριές θυσίες εδώ και χρόνια,...

(θερμή επιδοκιμασία)

...χωρίς καν να έχουν σκεφτεί ποτέ ότι θα μπορούσαν ποτέ να ανταμειφθούν για τα βάσανα και τις στερήσεις που είχαν αναλάβει για τον λαό τους.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Ο καθαρισμός του κράτους και του κόμματος από αυτά τα ενοχλητικά παράσιτα θα είναι ένα σημαντικό έργο, ιδιαίτερα για το μέλλον.

(Άλλη μια δυνατή επιδοκιμασία και χειροκροτήματα.)

Τότε πολλοί ενδόμυχα αξιοπρεπείς άνθρωποι, που δεν μπόρεσαν να έρθουν στο Κίνημα νωρίτερα, συχνά για ευνόητους και ακόμη και επιτακτικούς λόγους, θα βρουν το δρόμο τους, χωρίς να φοβούνται ότι θα μπερδευτούν με τέτοια αμφίβολα στοιχεία.

(Θυελλώδης επιδοκιμασία.)

Ένα άλλο βαρύ φορτίο είναι ο στρατός εκείνων που γεννήθηκαν

εξαρχής στην αρνητική πλευρά της ζωής του λαού λόγω της κληρονομικής τους προδιάθεσης. Εδώ το κράτος θα πρέπει να καταφύγει σε πραγματικά επαναστατικά μέτρα.

(Πολύ σωστά!)

Το εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα αξίζει πολλά εύσημα που ξεκίνησε, ήδη από πέρυσι, μέσω της νομοθεσίας, μια αρχική επίθεση εναντίον αυτής της απειλής της σταδιακής αποσύνθεσης του λαού. Όταν εγείρονται αντιρρήσεις ειδικά από τις θρησκευτικές πλευρές και προβάλλεται αντίθεση σε αυτή τη νομοθεσία, έχω την ακόλουθη απάντηση. Θα ήταν πιο αποτελεσματικό, πιο ειλικρινές και πάνω απ' όλα πιο χριστιανικό να μην σταθούμε δίπλα σε αυτούς που σκόπιμα κατέστρεψαν την υγιή ζωή τις τελευταίες δεκαετίες, αντί να επαναστατούμε εναντίον εκείνων που δεν έχουν άλλο στόχο παρά να αποφύγουν την ασθένεια από την αρχή.

(Δυνατές επιδοκιμασίες και χειροκροτήματα.)

Εκτός από αυτό, ό,τι επιτρέπεται να συμβεί σε αυτόν τον τομέα δεν είναι μόνο μια σκληρότητα εναντίον των αθώων θυμάτων, αλλά και μια σκληρότητα εναντίον του λαού στο σύνολό του. Εάν η ανάπτυξη συνεχιζόταν με το ρυθμό που συνέχιζε τα τελευταία εκατό χρόνια, ο αριθμός εκείνων που εξαρτώνται από τη δημόσια ευημερία θα απειλούσε μια μέρα να πλησιάσει τον αριθμό εκείνων που τελικά θα ήταν το μόνο στήριγμα για τη διατήρηση της κοινότητας.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Δεν είναι οι εκκλησίες που ταΐζουν αυτές τις στρατιές των δύστυχων, αλλά ο λαός πρέπει να το κάνει.

(Δυνατή επιδοκιμασία.)

Εάν οι εκκλησίες δήλωναν την προθυμία τους να πάρουν υπό τη φροντίδα και τη φύλαξη τους όσους πάσχουν από αυτές τις κληρονομικές ασθένειες,...

(Γέλια)

...θα ήμασταν πρόθυμοι να αποκηρύξουμε τη στείρωσή τους.

(Επιδοκιμασίες.)

Αλλά όσο το κράτος είναι καταδικασμένο να συγκεντρώνει τεράστια ποσά από τους πολίτες του κάθε χρόνο, τα οποία σήμερα στη Γερμανία ξεπερνούν ήδη το όριο των 350 εκατομμυρίων ετησίως,...

(Ακούστε! Ακούστε!)

...προκειμένου να διατηρηθούν οι ατυχείς κληρονομικές ασθένειες του έθνους, τότε είναι αναγκασμένο να καταφύγει σε αυτό το φάρμακο που αποτρέπει τόσο τη μετάδοση τέτοιων αδικαιολόγητων ταλαιπωριών στο μέλλον και επίσης αποτρέπει εκατομμύρια υγιείς ανθρώπους από το να στερούνται ό,τι χρειάζονται για να επιβιώσουν, προκειμένου να διατηρηθούν τεχνητά οι ζωές εκατομμυρίων ασθενών.

(Επευφημίες και χειροκροτήματα.)

Άνδρες του γερμανικού Ράιχσταγκ! Ανεξάρτητα από το πόσο σπουδαία είναι τα αποτελέσματα της χρονιάς της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης και της ηγεσίας του κράτους, ακόμη πιο σημαντικό είναι ένα γεγονός, ότι αυτή η μεγάλη μεταβολή μπόρεσε να γίνει στο λαό μας, πρώτον με σχεδόν αστραπιαίους ρυθμούς και δεύτερον σχεδόν χωρίς αιματοχυσία.

(Μπράβο!)

Είναι η μοίρα της συντριπτικής πλειονότητας όλων των επαναστάσεων να χάνουν εντελώς το σταθερό έδαφος κάτω από τα πόδια τους στη βιασύνη της εφόδου προς τα εμπρός, για να καταρρακώνονται τελικά κάπου στο τέλος όταν συναντήσουν τα σκληρά γεγονότα. Συνολικά, όμως, μπορέσαμε να διεξαγάγουμε αυτή την εθνική εξέγερση με τέτοιο υποδειγματικό τρόπο που, με εξαίρεση τη φασιστική επανάσταση στην Ιταλία, αυτό δεν συνέβη σχεδόν ποτέ πριν. Οι λόγοι για αυτό έγκεινται στο γεγονός, ότι δεν σήκωσε τη σημαία της εξέγερσης και έβαλε την φωτιά στο υπάρχον κράτος ένας λαός, που ήταν οδηγημένος στην απόγνωση και κατά τα άλλα αποδιοργανωμένος, αλλά ένα έξοχα οργανωμένο κίνημα με οπαδούς που είχαν πειθαρχήσει εδώ και πολλά χρόνια και που έδωσαν τη μάχη. Αυτή είναι η αθάνατη αξία του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος και των οργανώσεών του· είναι η αξία της καφέ φρουράς. Προετοίμασε τη γερμανική εξέγερση, την πραγματοποίησε και την ολοκλήρωσε σχεδόν χωρίς αίμα και με απαράμιλλη

μεθοδικότητα.

Αυτό το θαύμα, όμως, ήταν επίσης νοητό μόνο με την εθελοντική και απόλυτη συναίνεση εκείνων, που σαν αρχηγοί παρόμοιων οργανώσεων, αγωνίζονταν για τους ίδιους στόχους ή, που σαν αξιωματικοί εκπροσωπούσαν τη γερμανική Βέρμαχτ.

(Δυνατό Μπράβο.)

Είναι ένα μοναδικό ιστορικό παράδειγμα του πώς θα μπορούσε να δημιουργηθεί μια τέτοια ειλικρινής σχέση μεταξύ των δυνάμεων της επανάστασης και των υπεύθυνων ηγετών μιας απόλυτα πειθαρχημένης Βέρμαχτ στην υπηρεσία του λαού, η οποία είναι συγκρίσιμη με αυτή μεταξύ του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος και εμένα σαν ηγέτη του από τη μια και των αξιωματικών και των στρατιωτών του γερμανικού στρατού και ναυτικού του Ράιχ από την άλλη.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Όταν τα χαλύβδινα κράνη πλησίαζαν ολοένα και περισσότερο στον εθνικοσοσιαλισμό σε αυτούς τους δώδεκα μήνες για να δώσουν επιτέλους την πιο όμορφη έκφραση αυτής της αδελφότητας σε μια συγχώνευση μαζί του, τότε ο στρατός και η ηγεσία του στάθηκαν, σε αυτό το ίδιο χρονικό διάστημα, στο πλευρό του νέου κράτους με άνευ όρων αφοσίωση και υποταγή και στην πραγματικότητα έκανε για πρώτη φορά δυνατή την επιτυχία του έργου μας πριν από την ιστορία.

(Μπράβο!)

Γιατί δεν ήταν ένας εμφύλιος πόλεμος που θα μπορούσε να σώσει τη Γερμανία, αλλά μόνο η ομόφωνη ένωση όλων εκείνων που, ακόμη και στα χειρότερα χρόνια, δεν είχαν χάσει την πίστη τους στο γερμανικό λαό και στο γερμανικό Ράιχ.

(Πάλι μπράβο.)

Στο κλείσιμο αυτού του έτους της μεγαλύτερης πολιτικής επανάστασης στο εσωτερικό και σαν ειδική ένδειξη της τεράστιας, ενωτικής δύναμης του ιδανικού μας, θα ήθελα να επισημάνω ότι σε ένα υπουργικό συμβούλιο που τον Ιανουάριο του 1933 αποτελούνταν μόνο από τρεις εθνικοσοσιαλιστές, σήμερα όλοι οι υπουργοί εξακολουθούν να ασκούν ενεργό καθήκον, με εξαίρεση έναν άνδρα που έφυγε με τη

θέλησή του και που, προς μεγάλη μου χαρά, γνωρίζω ότι εξελέγη στις λίστες μας, σαν πραγματικός πατριώτης.

(Μπράβο!)

Έτσι, οι άνδρες της κυβέρνησης που σχηματίστηκε στις 30 Ιανουαρίου 1933 πέτυχαν και στις δικές τους τάξεις αυτό που απαιτούσαν από ολόκληρο το γερμανικό λαό: να παραμερίσουν τις προηγούμενες διαφορές και να εργαστούν μαζί για την ανάσταση του λαού μας και την τιμή και την ελευθερία του Ράιχ μας.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Ο αγώνας για την εσωτερική αναδιοργάνωση του γερμανικού λαού και του Ράιχ, που εκφράστηκε καλύτερα στη συγχώνευση κόμματος και κράτους, λαού και Ράιχ, δεν έχει τελειώσει. Πιστοί στη διακήρυξή μας όταν ανέλαβε η κυβέρνησή μας πριν από ένα χρόνο, θα τον συνεχίσουμε. Ακόμη και για το μέλλον, τα καθήκοντα των προθέσεών μας για την εσωτερική πολιτική και για τις ενέργειές μας έχουν ήδη καθοριστεί: ενίσχυση του Ράιχ με την ένωση όλων των εξουσιών σε μια οργανωτική μορφή που τελικά θα ανταποκριθεί σε ό,τι χάθηκε για μισή χιλιετία σαν αποτέλεσμα του εγωισμού και της ανικανότητας,...

(Δυνατή επιδοκιμασία)

...προώθηση της ευημερίας του λαού μας σε όλους τους τομείς της ζωής και ενός πολιτισμένου πολιτισμού. Το γερμανικό Ράιχσταγκ θα κληθεί εντός των επόμενων ωρών να εγκρίνει νέο νόμο για να δώσει στην κυβέρνηση περαιτέρω νομική εξουσιοδότηση για να συνεχίσει την εθνικοσοσιαλιστική επανάσταση.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Όταν ο Πρόεδρος του Ράιχ μου εμπιστεύτηκε την ηγεσία της νέας κυβέρνησης στις 30 Ιανουαρίου, εγώ και μαζί μου όχι μόνο τα μέλη του υπουργικού συμβουλίου, αλλά και ολόκληρος ο γερμανικός λαός συγκινηθήκαμε από την καυτή και φλογερή προσευχή, που θα μπορούσε να μας δώσει ο Παντοδύναμος Θεός να ανακτήσουμε την τιμή και την ισότητα ενώπιον του κόσμου για τον γερμανικό λαό. Σαν ειλικρινείς υποστηρικτές μιας πραγματικής πολιτικής συμφιλίωσης, πιστεύαμε ότι αυτός ήταν ο καλύτερος τρόπος για να συμβάλουμε στην

πραγματική ειρήνη μεταξύ των λαών. Αυτές τις σκέψεις τις έχουμε κάνει αρχή όλων των ενεργειών μας στην εξωτερική πολιτική. Το νέο γερμανικό Ράιχ βγήκε απέναντι σε όλα τα έθνη και τα κράτη, εμπνευσμένο μόνο από μια επιθυμία να ζήσει με ειρήνη και φιλία μαζί τους. Ήμασταν πεπεισμένοι ότι σε αυτόν τον κόσμο πρέπει και πάλι να μπορούμε να μιλάμε για διαφορές στην εθνική ζωή χωρίς πάντα να σκεφτόμαστε αμέσως τη βία.

(Πολύ καλά!)

Είναι ένα από τα χειρότερα αποτελέσματα της ειρηνευτικής συνθήκης των Βερσαλλιών, ότι η διαιώνιση της έννοιας των νικητών και των ηττημένων συνεπάγεται αναγκαστικά και τον κίνδυνο της διαιώνισης της ιδέας ότι οι διαφορές των απόψεων και τα συγκρουόμενα συμφέροντα στη διεθνή ζωή είτε δεν πρέπει να εκφράζονται καθόλου από το ασθενέστερο μέρος είτε να απαντώνται από τους ισχυρότερους με τη δύναμη των όπλων.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Η σκέψη να επιβάλλεται συνεχώς μια νέα αδικία σε κάποιον που έχει αδικηθεί, μέσω κυρώσεων που είναι συμβατικά ανεκτές, δεν μπορεί παρά να οδηγήσει την ηθική της συνύπαρξης των λαών σε φρικτή καταστροφή· ...

(Δυνατή επιδοκιμασία.)

...γιατί η πείρα έχει δείξει ότι η διαρκής υποταγή των ηττημένων τείνει όλο και περισσότερο να προκαλεί τους νικητές για νέες επιθέσεις παρά να τους κατευνάζει.

(Νέες δυνατές επιδοκιμασίες.)

Για δεκατέσσερα χρόνια, ο γερμανικός λαός, με μια πραγματικά αυτοκτονική πολιτική συμμόρφωσης προσπάθησε να συμφιλιώσει τους ασυμβίβαστους εχθρούς και να παίξει το δικό του ρόλο στη δημιουργία μιας νέας ευρωπαϊκής κοινότητας κρατών. Τα αποτελέσματα ήταν αποκαρδιωτικά. Η αναφορά σε ελαφρύνσεις που έχει προκύψει στην πολιτική επανορθώσεων δεν αποδεικνύει το αντίθετο· γιατί μόνο μετά την καταστροφή όχι μόνο της γερμανικής οικονομίας, αλλά και σε μεγάλο βαθμό της παγκόσμιας οικονομίας, αποφασίστηκε συμβατικά

να τερματιστεί μια διαδικασία, που είχε ήδη βρει το τέλος και την ολοκλήρωσή της λόγω της έλλειψης ουσίας που υπήρχε ακόμη στη Γερμανία.

(Πολύ καλά!)

Επειδή η νέα γερμανική κυβέρνηση ήταν αποφασισμένη να αναλάβει τον αγώνα για τη γερμανική ισότητα και στον πολιτικό τομέα, ήταν πεπεισμένη, ότι με αυτόν τον τρόπο συνέβαλε πραγματικά στην ανάκαμψη των παγκόσμιων οικονομικών σχέσεων· διότι χωρίς την πλήρη εξομάλυνση των πολιτικών σχέσεων μεταξύ των εθνών και κατά συνέπεια της πολιτικής ατμόσφαιρας γενικότερα, δεν μπορεί να υπάρξει συνεργασία εμπιστοσύνης, ακόμη και οικονομικά. Αυτό όμως θα είναι αναγκαίο, αν θέλουμε να προχωρήσουμε σοβαρά στα επόμενα χρόνια στην αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων που προκύπτουν από τις μετατοπίσεις και τις αλλαγές των αγορών του κόσμου, αφενός, και από τις συνεχείς εξαγωγικές υποχρεώσεις ορισμένων εθνών, αφετέρου.

(Πολύ καλά!)

Κατ’ αρχήν, η γερμανική κυβέρνηση προβαίνει στην υπόθεση ότι, φυσικά, για τη δομή των σχέσεών μας με άλλες χώρες, δεν έχει σημασία τι είδους σύνταγμα και μορφή διακυβέρνησης επιλέγουν οι λαοί να υιοθετήσουν. Είναι δική του υπόθεση κάθε λαού να καθορίσει την εσωτερική του ζωή σύμφωνα με τη δική του κρίση. Είναι επομένως και απολύτως προσωπικό μέλημα του γερμανικού λαού να επιλέξει το πνευματικό περιεχόμενο και την εποικοδομητική μορφή των κρατικών οργανώσεων και της ηγεσίας του κράτους σύμφωνα με τις δικές του επιθυμίες.

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

Για πολλούς ακόμη μήνες έπρεπε να συνειδητοποιήσουμε με πόνο, ότι η διαφορά που υπάρχει μεταξύ της κοσμοθεωρίας μας και της αντίληψης των άλλων εθνών, χρησιμοποιήθηκε σαν δικαιολογία όχι μόνο για να συσσωρεύσουμε πολυάριθμες αδικαιολόγητες επικρίσεις στον γερμανικό λαό και το γερμανικό Ράιχ, αλλά και για να αντιμετωπίσουμε μια αβάσιμη δυσπιστία. Δεν έχουμε υιοθετήσει αυτές τις απόψεις. Τους τελευταίους μήνες, καταβάλαμε μια ειλικρινή προσπάθεια να καλλιεργήσουμε τις σχέσεις του γερμανικού Ράιχ με όλα τα

άλλα κράτη στο πνεύμα της συμφιλίωσης και της προθυμίας για συμβιβασμό, ακόμα κι αν υπήρχαν μεγάλες, ακόμη και ασυμβίβαστες, διαφορές στην έννοια του κράτους μεταξύ αυτών των χωρών και της δικής μας. Τόσο με τα κράτη με δημοκρατική δομή όσο και με τα κράτη με αντιδημοκρατικές τάσεις, μας παρακινούσε σταθερά ο μοναδικός στόχος να βρούμε τρόπους και μέσα, για να εξισορροπήσουμε τις διαφορές και να επιτύχουμε διεθνή συνεργασία.

Αυτή είναι η μόνη εξήγηση για το γεγονός ότι, παρά τη μεγάλη διαφορά μεταξύ των δύο κυρίαρχων κοσμοθεωριών, το γερμανικό Ράιχ προσπάθησε και φέτος να καλλιεργήσει φιλικές του σχέσεις με τη Ρωσία. Όταν ο κ. Στάλιν εξέφρασε τον φόβο του στην τελευταία του μεγάλη ομιλία ότι δυνάμεις εχθρικές προς τους Σοβιετικούς ενδέχεται να δραστηριοποιούνται στη Γερμανία, πρέπει να διορθώσω αυτήν την άποψη σε αυτό το σημείο λέγοντας, ότι η Γερμανία θα ανεχθεί τις κομμουνιστικές τάσεις ή ακόμα και την προπαγάνδα τόσο λίγο όσο θα ήταν ανεκτές οι γερμανικές εθνικοσοσιαλιστικές τάσεις στη Ρωσία.

(Δυνατές επευφημίες και χειροκροτήματα.)

Όσο πιο ξεκάθαρα και χωρίς αμφιβολία αποδεικνύεται και γίνεται σεβαστό αυτό το γεγονός και από τα δύο κράτη, τόσο πιο φυσικό θα είναι να καλλιεργούνται τα κοινά συμφέροντα των δύο χωρών.

Γι’ αυτό, χαιρετίζουμε και τις προσπάθειες για τη σταθεροποίηση της κατάστασης στην Ανατολή μέσω ενός συστήματος συμφώνων, στο οποίο οι κατευθυντήριες πτυχές είναι λιγότερο τακτικής και πολιτικής φύσης και προορίζονται περισσότερο να χρησιμεύσουν για την ενίσχυση της ειρήνης.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Για το λόγο αυτό και για να ανταποκριθεί σε αυτές τις προθέσεις, η γερμανική κυβέρνηση προσπάθησε από τον πρώτο χρόνο και μετά να δημιουργήσει μια νέα και καλύτερη σχέση με το πολωνικό κράτος. Όταν ανέλαβα την κυβέρνηση στις 30 Ιανουαρίου, οι σχέσεις των δύο χωρών έμοιαζαν κάτι παραπάνω από μη ικανοποιητικές. Υπήρχε ο κίνδυνος οι διαφορές που αναμφίβολα υπήρχαν, που είχαν την προέλευσή τους, αφενός, στις εδαφικές διατάξεις της Συνθήκης των Βερσαλλιών και, αφετέρου, στη συνακόλουθη ένταση που προέκυπτε από αυτήν, να σκληρύνουν σταδιακά και να μετατραπούν σε σχέση εχθρότητας η οποία, αν επιτρεπόταν να επιμείνει για μεγάλο χρονικό διάστημα, θα μπορούσε πολύ εύκολα να έχει πάρει τον χαρακτήρα

μιας επαχθούς πολιτικής κληρονομιάς και για τις δύο πλευρές. Μια τέτοια εξέλιξη, εκτός από τους απειλητικούς λανθάνοντες κινδύνους που κρύβει, θα εμπόδιζε μια ευεργετική συνεργασία μεταξύ των δύο εθνών για πάντα. Γερμανοί και Πολωνοί θα πρέπει να συμβιβαστούν με το γεγονός της ύπαρξής τους.

(Πολύ καλά!)

Επομένως, είναι πιο πρόσφορο να διαμορφώσουμε μια κατάσταση, που δεν μπόρεσε να εξαλειφθεί πριν από χίλια χρόνια και δεν θα εξαλειφθεί ούτε μετά από εμάς, με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να αντληθεί το μεγαλύτερο δυνατό όφελος από αυτήν και για τα δύο έθνη.

(Μπράβο!)

Μου φάνηκε επίσης απαραίτητο να χρησιμοποιήσω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα για να καταδείξω ότι οι διαφορές που αναμφίβολα υπάρχουν, δεν πρέπει να εμποδίζουν, στις ζωές των εθνών, να βρεθεί αυτή η μορφή αμοιβαίας επαφής που είναι πιο χρήσιμη για την ειρήνη και επομένως για την ευημερία των δύο εθνών απ' ότι η πολιτική και εν τέλει οικονομική παράλυση, που προκύπτει αναπόφευκτα από τη μόνιμη υποβόσκουσα κατάσταση αμοιβαίας δυσπιστίας.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Μου φάνηκε πολύ πιο σωστό σε μια τέτοια περίπτωση να προσπαθήσουμε, να αντιμετωπίσουμε τώρα τα προβλήματα που απασχολούν τις δύο χώρες, σε μια ειλικρινή και ανοιχτή συζήτηση μεταξύ των δύο, παρά να αναθέτουμε αυτό το έργο σε τρίτους και τέταρτους.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Σε κάθε περίπτωση, στο μέλλον, οι διαφορές μεταξύ των δύο χωρών μπορεί να είναι όπως επιθυμούν, αλλά οι καταστροφικές συνέπειες της προσπάθειας επίλυσής τους μέσω στρατιωτικής δράσης θα ήταν δυσανάλογες με οποιοδήποτε πιθανό κέρδος. Η γερμανική κυβέρνηση θα χαρεί λοιπόν να συναντήσει την ίδια γενναιόδωρη στάση στον ηγέτη του σημερινού Πολωνικού κράτους, Στρατάρχη Πιουσούτσκι, και να καθιερώσει αυτήν την αμοιβαία αναγνώριση σε μια συμφωνία που

όχι μόνο θα είναι εξίσου επωφελής για τον πολωνικό και τον γερμανικό λαό, αλλά επίσης θα αποτελεί σημαντική συμβολή στη διατήρηση της γενικής ειρήνης. Η γερμανική κυβέρνηση είναι πρόθυμη και έτοιμη, κατά την έννοια αυτής της συνθήκης, να καλλιεργήσει οικονομικές και πολιτικές σχέσεις με την Πολωνία με τέτοιο τρόπο ώστε και εδώ η κατάσταση της άκαρπης αυτοσυγκράτησης να μπορεί να ακολουθηθεί από μια περίοδο επωφελούς συνεργασίας.

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

Το γεγονός ότι την ίδια χρονιά η εθνικοσοσιαλιστική κυβέρνηση στο Ντάντσιχ μπόρεσε να επιτύχει παρόμοια διευκρίνιση των σχέσεών της με τον Πολωνό γείτονά της, μας γεμίζει όλους με ιδιαίτερη χαρά.

Προς μεγάλη λύπη όμως της γερμανικής κυβέρνησης του Ράιχ, οι σχέσεις του Ράιχ με τη σημερινή αυστριακή κυβέρνηση δεν είναι ικανοποιητικές. Το φταίξιμο δεν βαραίνει εμάς.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Ο ισχυρισμός ότι το γερμανικό Ράιχ σχεδιάζει να ασκήσει βία στο αυστριακό κράτος είναι παράλογος και δεν μπορεί ούτε να τεκμηριωθεί ούτε να αποδειχθεί.

(Πολύ σωστά!)

Είναι, πάντως, προφανές ότι μια και μόνη ιδέα που αγγίζει ολόκληρο το γερμανικό έθνος και το συγκινεί βαθιά δεν θα σταματήσει μπροστά στους συνοριακούς σταθμούς μιας χώρας, που όχι μόνο είναι γερμανική ως προς το λαό της, αλλά και ως προς την ιστορία της σαν Όστμαρκ, αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος του γερμανικού Ράιχ για πολλούς αιώνες και μάλιστα, η πρωτεύουσά της είχε την τιμή, για μισή χιλιετία, να είναι η έδρα των Γερμανών αυτοκρατόρων και οι στρατιώτες της βάδιζαν δίπλα-δίπλα με τα γερμανικά συντάγματα και τις μεραρχίες μόλις πρόσφατα στον Παγκόσμιο Πόλεμο.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Αλλά ακόμη και εκτός από αυτό, δεν υπάρχει τίποτα το περίεργο σε αυτό το γεγονός, αν σκεφτεί κανείς ότι σχεδόν όλες οι επαναστατικές σκέψεις και ιδέες στην Ευρώπη γινόντουσαν πάντα αισθητές μέχρι τώρα πέρα από τα σύνορα μεμονωμένων χωρών.

(Πολύ σωστά!)

Για παράδειγμα, οι ιδέες της γαλλικής επανάστασης επεκτάθηκαν πέρα από τα σύνορα μεταξύ των κρατών για να εμπνεύσουν τους λαούς σε όλη την Ευρώπη, όπως σήμερα η εθνικοσοσιαλιστική ιδέα έχει φυσικά υιοθετηθεί από το αυστριακό γερμανικό στοιχείο από μια ενστικτώδη φυσική σύνδεση πνεύματος και ψυχής με ολόκληρο τον γερμανικό λαό.

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

Εάν η σημερινή αυστριακή κυβέρνηση κρίνει απαραίτητο να καταστείλει αυτό το κίνημα χρησιμοποιώντας κάθε μέσο που έχει στη διάθεσή του το κράτος, τότε αυτό είναι φυσικά δική της υπόθεση.

(Γέλια.)

Αλλά τότε πρέπει να αναλάβει και προσωπικά την ευθύνη για τις συνέπειες της δικής της πολιτικής και να λογοδοτήσει για αυτές.

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

Η κυβέρνηση του γερμανικού Ράιχ έβγαλε ορισμένα συμπεράσματα από τις ενέργειες της σημερινής αυστριακής κυβέρνησης κατά του εθνικοσοσιαλισμού σε εκείνο το σημείο μόνο όταν επηρεάστηκαν Γερμανοί πολίτες που ζούσαν στην Αυστρία ή την επισκέπτονταν σαν ξένοι.

(Πολύ σωστά!)

Η κυβέρνηση του γερμανικού Ράιχ εύλογα δεν μπορεί να αναμένεται να στείλει τους πολίτες της σαν φιλοξενούμενους σε μια χώρα της οποίας η κυβέρνηση έχει αναμφισβήτητα εκφράσει ότι θεωρεί τους εθνικοσοσιαλιστές σαν ανεπιθύμητα στοιχεία.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Ακριβώς όπως δεν θα μπορούσαμε να υπολογίζουμε σε Αμερικανούς και σε Άγγλους τουρίστες που θα έρχονταν στη Γερμανία, εάν αφαιρούσαμε από αυτούς τους τουρίστες τα εθνικά τους εμβλήματα και τις σημαίες τους στη γερμανική επικράτεια, έτσι και η γερμανική

κυβέρνηση του Ράιχ δεν θα δεχόταν ότι όσοι Γερμανοί επισκέπτονται μια άλλη χώρα σαν ξένοι και φιλοξενούμενοι και μάλιστα γερμανική γη, να υφίστανται αυτήν την επαίσχυντη μεταχείριση· γιατί το εθνικό έμβλημα και η σημαία της σβάστικας είναι σύμβολα του σημερινού γερμανικού Ράιχ!

(Μπράβο!)

Οι Γερμανοί όμως, που ταξιδεύουν στο εξωτερικό σήμερα, με εξαίρεση τους μετανάστες, είναι πάντα εθνικοσοσιαλιστές.

(Συνεχές, θυελλώδες χειροκρότημα.)

Όταν η αυστριακή κυβέρνηση καταγγέλλει ότι η Γερμανία εμποδίζει τους πολίτες της να ταξιδέψουν σε μια χώρα της οποίας η κυβέρνηση είναι εχθρική ακόμη και προς το μεμονωμένο οπαδό μιας κοσμοθεωρίας που εδώ είναι κυρίαρχη, θα μπορούσε να λάβει υπόψη ότι, εάν αυτά τα μέτρα από την πλευρά της Γερμανίας έπρεπε να αποφευχθούν, αυτό θα οδηγούσε αναγκαστικά σε συνθήκες που στην πραγματικότητα θα ήταν αφόρητες· ...

(πολύ σωστά!)

...επειδή ο σύγχρονος Γερμανός πολίτης είναι πολύ περήφανος και πολύ σίγουρος για τον εαυτό του για να επιτρέψει να γκρεμιστούν τα σεβαστά εθνικά του σύμβολα χωρίς αντίσταση, δεν μένει τίποτα άλλο παρά να γλιτώσουμε μια τέτοια χώρα από την επίσκεψή μας.

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

Πρέπει να απορρίψω κατηγορηματικά τον περαιτέρω ισχυρισμό της αυστριακής κυβέρνησης ότι το Ράιχ θα σχεδίαζε ακόμη και, πολύ λιγότερο, θα πραγματοποιούσε κάποιου είδους επίθεση εναντίον του αυστριακού κράτους. Εάν οι δεκάδες χιλιάδες πολιτικοί πρόσφυγες από την Αυστρία στη σημερινή Γερμανία ενδιαφέρονται έντονα για το τι συμβαίνει στην πατρίδα τους, αυτό μπορεί να έχει κάποιες θλιβερές συνέπειες, αλλά είναι ακόμη πιο δύσκολο να αποτραπεί από την πλευρά του Ράιχ, όπως ο υπόλοιπος κόσμος μέχρι τώρα δεν ήταν σε θέση να αποκλείσει με κάποιο τρόπο τον ενεργό ρόλο που διαδραμάτισαν οι Γερμανοί μετανάστες στο εξωτερικό στη γερμανική ανάπτυξη.

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

Εάν η αυστριακή κυβέρνηση διαμαρτύρεται για πολιτική προπαγάνδα που διεξάγεται δήθεν κατά της Αυστρίας από τη Γερμανία, η γερμανική κυβέρνηση έχει το δικαίωμα να παραπονεθεί για την πολιτική προπαγάνδα που διεξάγεται εναντίον της Γερμανίας στις άλλες χώρες από τους πολιτικούς μετανάστες που ζουν εκεί.

(Πολύ σωστά!)

Το γεγονός ότι ο γερμανικός Τύπος εμφανίζεται στα γερμανικά και επομένως μπορεί να διαβαστεί και από την αυστριακή κυβέρνηση...

(πολύ γέλιο)

...είναι ίσως λυπηρό για την σημερινή αυστριακή κυβέρνηση, αλλά δεν μπορεί να αλλάξει από τη κυβέρνηση του γερμανικού Ράιχ.

(Περισσότερα γέλια.)

Εάν όμως, οι γερμανικές εφημερίδες τυπώνονταν σε μη γερμανικές χώρες σε εκατομμύρια αντίτυπα και αποστέλλονταν στη Γερμανία, αυτό θα αποτελούσε πραγματικό λόγο διαμαρτυρίας για τη γερμανική κυβέρνηση, αφού δεν είναι κατανοητό γιατί, για παράδειγμα, οι εφημερίδες του Βερολίνου πρέπει να εκδίδονται στην Πράγα ή στο Παρίσι.

(Πολύ σωστά!)

Το πόσο δύσκολο είναι να αποτρέψουμε τους πολιτικούς μετανάστες από το να αναλάβουν δράση κατά της πατρίδας τους φαίνεται πιο ξεκάθαρα από το γεγονός ότι ακόμη και εκεί όπου η Κοινωνία των Εθνών είναι κυρίαρχη υπεύθυνη για τις πράξεις μιας συγκεκριμένης χώρας, τις δραστηριότητες αυτών των κύκλων των μεταναστών εναντίον της πρώην τους μητέρας πατρίδας προφανώς δεν μπορεί να τις σταματήσει.

(Γέλια και επιδοκιμασία.)

Μόλις πριν από λίγες μέρες, η γερμανική κρατική αστυνομία συνέλαβε ξανά δεκαέξι κομμουνιστές στα σύνορα της περιοχής του Σάαρ, οι

οποίοι προσπαθούσαν να μεταφέρουν στο γερμανικό Ράιχ μεγάλες ποσότητες αντικρατικού προπαγανδιστικού υλικού από αυτόν τον τομέα της Κοινωνίας των Εθνών. Αν κάτι τέτοιο όμως είναι εφικτό στο χλωρό δένδρο, δύσκολα μπορεί κανείς να κατηγορήσει το Γερμανικό Ράιχ για υποτιθέμενα περιστατικά παρόμοιας φύσης.

(Επιδοκιμασία.)

Η κυβέρνηση του γερμανικού Ράιχ δεν απαγγέλλει περαιτέρω κατηγορίες κατά των γειτονικών κρατών λόγω της μεταναστευτικής προπαγάνδας που γίνεται ανεκτή εκεί κατά της Γερμανίας, η οποία κλιμακώθηκε ακόμη και στο σημείο να σχηματίσει μια δικαστική κωμωδία που οργανώθηκε για να κοροϊδέψει το ανώτατο γερμανικό δικαστήριο και εξακολουθεί να βρίσκει την τελική της έκφραση σε μια άγρια προπαγάνδα μποϊκοτάζ που συνεχίζεται ακόμη και σήμερα. Η κυβέρνηση του γερμανικού Ράιχ μπορεί να αποσύρει το κατηγορητήριο, επειδή θεωρεί ότι είναι ο ακλόνητος εκπρόσωπος και εντολοδόχος της βούλησης του γερμανικού έθνους.

(Χειροκροτήματα.)

Διατήρησε την εσωτερική ασφάλεια μη παραλείποντας να απευθύνει έκκληση στο γερμανικό λαό πολλές φορές μέσα σε διάστημα ενός έτους, για τον δικό του καθησυχασμό και για να διαφωτίσει τον υπόλοιπο κόσμο, ώστε να επιβεβαιωθεί αυτή η εμπιστοσύνη μέσω ενός δημοψηφίσματος, ενώ σε καμία περίπτωση δεν ήταν αναγκασμένη να το πράξει.

(Μεγάλη αλήθεια!)

Θα ακύρωνε αμέσως την αξία των επιθέσεων κατά της σημερινής αυστριακής κυβέρνησης, εάν αποφάσιζε τελικά να καλέσει με παρόμοιο τρόπο το γερμανικό λαό στην Αυστρία για να εξακριβώσει μπροστά σε όλο τον κόσμο εάν η θέλησή του είναι πανομοιότυπη με αυτή της κυβέρνησης.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Δεν νομίζω ότι, για παράδειγμα η κυβέρνηση της Ελβετίας, η οποία έχει επίσης εκατομμύρια πολίτες γερμανικής εθνικότητας, θα μπορούσε να διαμαρτυρηθεί για προσπάθειες από γερμανικούς κύκλους να

παρέμβουν στις εσωτερικές της υποθέσεις. Μου φαίνεται ότι αυτό βασίζεται στο γεγονός ότι η κυβέρνηση που υπάρχει εκεί απολαμβάνει προφανώς την εμπιστοσύνη του ελβετικού λαού και επομένως δεν έχει κανένα λόγο να αποδίδει τις εσωτερικές δυσκολίες σε κίνητρα εξωτερικής πολιτικής.

(Πολύ καλό! και μπράβο!)

Χωρίς να θέλω να επέμβω στο ελάχιστο στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων κρατών, πιστεύω ότι πρέπει να πω ένα πράγμα: κανένα καθεστώς δεν μπορεί να υπάρξει μακροπρόθεσμα αποκλειστικά με τη βία.

(Πολύ σωστά!)

Γι' αυτό το λόγο, θα είναι πάντα πρωταρχικό μέλημα της εθνικοσοσιαλιστικής κυβέρνησης του Ράιχ στο μέλλον να εξακριβώνει ξανά και ξανά τον βαθμό στον οποίο η βούληση του έθνους προσωποποιείται στην κυβέρνηση που βρίσκεται στο προσκήνιο, και με αυτή την έννοια, εμείς οι «άγριοι» είμαστε πραγματικά οι καλύτεροι δημοκράτες.

(Γέλια και δυνατό χειροκρότημα.)

Κατά τα άλλα, εγώ που ο ίδιος δηλώνω περήφανα την Αυστρία σαν αδερφική χώρα σαν πατρίδα μου και πατρίδα των πατέρων μου, πρέπει να διαμαρτυρηθώ για την άποψη ότι η γερμανική στάση του αυστριακού λαού απαιτεί οποιεσδήποτε υποκινήσεις από το Ράιχ. Πιστεύω ότι εξακολουθώ να γνωρίζω την πατρίδα μου και τους ανθρώπους της αρκετά καλά ώστε να γνωρίζω ότι ο παλμός που γεμίζει 66 εκατομμύρια Γερμανούς στο Ράιχ συγκινεί και την καρδιά και το μυαλό τους.

(Δυνατά χειροκροτήματα!)

Μακάρι να το φέρει η μοίρα, μέσα από αυτές τις μη ικανοποιητικές συνθήκες να βρεθεί επιτέλους ο δρόμος για μια πραγματικά συμφιλιωτική ισορροπία. Με πλήρη σεβασμό στην ελεύθερη θέληση του αυστριακού γερμανικού στοιχείου, το γερμανικό Ράιχ είναι έτοιμο ανά πάσα στιγμή να φτάσει σε μια πραγματική κατανόηση.

(Χειροκροτήματα.)

Σε αυτήν την ανασκόπηση της εξωτερικής πολιτικής, δεν μπορώ να παραλείψω να αναφέρω την ευχαρίστησή μου για το γεγονός ότι η σχεδόν παραδοσιακή φιλία προς τη φασιστική Ιταλία που ο εθνικοσοσιαλισμός καλλιεργούσε με συνέπεια και η υψηλή εκτίμηση που αποδίδεται στον μεγάλο ηγέτη αυτού του λαού από εμάς, ενίσχυσε ποικιλοτρόπως στις σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών το προηγούμενο έτος. Ο γερμανικός λαός αισθάνεται ευγνώμων για τις πολλές αποδείξεις της πολιτιστικής και αντικειμενικής δικαιοσύνης που επέδειξε απέναντί του η σύγχρονη Ιταλία τόσο στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων της Γενεύης όσο και αργότερα. Η επίσκεψη του Ιταλού υπουργού εξωτερικών, Φούλβιο Σούβιτς, στο Βερολίνο μας έδωσε την ευκαιρία να εκφράσουμε, για πρώτη φορά, αυτά τα συναισθήματα για τον ιταλικό λαό, του οποίου η ιδεολογία είναι τόσο κοντά στην δική μας και για τον εξαιρετικό πολιτικό του.

(Δυνατά χειροκροτήματα.)

Ακριβώς όπως η εθνικοσοσιαλιστική κυβέρνηση του Ράιχ προσπάθησε αυτή τη χρονιά να έρθει σε συνεννόηση με την Πολωνία, έχουμε κάνει ομοίως μια ειλικρινή προσπάθεια να μειώσουμε τις διαφορές μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας και, ει δυνατόν, να βρούμε τον δρόμο για μια τελική συνεννόηση με την επίτευξη μιας γενικής διευθέτησης. Ο αγώνας για τη γερμανική ισότητα των δικαιωμάτων που, επειδή είναι ένας αγώνας για την τιμή και τα δικαιώματα του λαού μας, είναι ένας αγώνας που δεν θα εγκαταλείψουμε ποτέ,...

(Δυνατές επιδοκιμασίες)

...δεν θα μπορούσε, κατά τη γνώμη μου, να τερματιστεί με καλύτερο τρόπο από τη συμφιλίωση μεταξύ των δύο μεγάλων εθνών, που τόσο συχνά έχουν χύσει το αίμα των καλύτερων γιων τους στα πεδία μαχών, τους προηγούμενους αιώνες χωρίς να επιφέρουν καμία ουσιαστική και μόνιμη αλλαγή στα δεδομένα των γεγονότων. Επομένως, πιστεύω επίσης ότι αυτό το πρόβλημα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο μέσα από τα μάτια ψυχρών επαγγελματιών πολιτικών και διπλωματών, αλλά ότι μπορεί να λυθεί οριστικά μόνο με την εγκάρδια αποφασιστικότητα εκείνων, που ίσως κάποτε αντιμετώπισαν ο ένας τον άλλον σαν εχθροί, αλλά που η μεγάλη εκτίμηση του ενός για τη γενναιότητα του άλλου, μπορεί να βρει μια γέφυρα προς το μέλλον, η οποία, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, θα πρέπει να αποκλείσει την επανάληψη των ταλαιπωριών του παρελθό-

ντος, ώστε η Ευρώπη να μην οδηγηθεί στο χείλος της καταστροφής.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Η Γαλλία φοβάται για την ασφάλειά της. Κανείς στη Γερμανία δεν θέλει να την απειλήσει και είμαστε πρόθυμοι να κάνουμε τα πάντα για να το αποδείξουμε αυτό. Η Γερμανία απαιτεί την ισότητα των δικαιωμάτων της. Κανείς στον κόσμο δεν έχει το δικαίωμα να το αρνηθεί αυτό σε ένα μεγάλο έθνος και κανείς δεν θα έχει τη δύναμη να το αποτρέψει για μεγάλο χρονικό διάστημα.

(Θυελλώδης, επαναλαμβανόμενη επιδοκιμασία.)

Για εμάς όμως, τους ζωντανούς μάρτυρες της φρίκης του Μεγάλου Πολέμου, τίποτα δεν είναι πιο μακριά από τη σκέψη μας, από το να φέρουμε σε κάποια σύνδεση αυτά τα συναισθήματα και τις απαιτήσεις, που είναι κατανοητά και από τις δύο πλευρές, με την πιθανή επιθυμία για μια νέα αναμέτρηση των δυνάμεων των δύο λαών στο πεδίο της μάχης, οι συνέπειες της οποίας θα οδηγούσαν αναπόφευκτα σε διεθνές χάος.

Παρακινούμενος από αυτά τα συναισθήματα, προσπάθησα, στο πνεύμα της αναγκαίας και επιθυμητής συνεργασίας μεταξύ των δύο εθνών, να επιφέρω μια λύση σε ζητήματα που διαφορετικά είναι πολύ πιθανό να προκαλέσουν νέα ανάφλεξη των παθών. Η πρότασή μου ότι η Γερμανία και η Γαλλία θα μπορούσαν ήδη να επιλύσουν αμοιβαία το πρόβλημα του Σάαρ προέκυψε από τις ακόλουθες σκέψεις:

1. Αυτό είναι το μόνο εδαφικό ζήτημα που παραμένει ανοιχτό μεταξύ των δύο χωρών. Μόλις επιλυθεί αυτό το ζήτημα, η γερμανική κυβέρνηση είναι πρόθυμη και αποφασισμένη να αποδεχθεί όχι μόνο το γράμμα αλλά και το πνεύμα του Συμφώνου του Λοκάρνο, διότι κατά την άποψή της δεν θα υπάρχει πλέον κανένα εδαφικό πρόβλημα μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας.

2. Παρά το γεγονός ότι ένα δημοψήφισμα θα οδηγήσει σε τεράστια πλειοψηφία για τη Γερμανία, η γερμανική κυβέρνηση φοβάται ότι, κατά τη διάρκεια των προετοιμασιών για το δημοψήφισμα, τα εθνικά πάθη θα αναζωπυρωθούν, υποκινούμενα από νέα προπαγάνδα και τροφοδοτούμενα ιδιαίτερα από ανεύθυνους κύκλους μεταναστών, πράγμα το οποίο ενόψει του ήδη βέβαιου αποτελέσματος, δεν θα ήταν απαραίτητο και ως εκ τούτου είναι λυπηρό.

(Μεγάλη αλήθεια!)

3. Ανεξάρτητα από την έκβαση του δημοψηφίσματος, σε κάθε περίπτωση θα αφήσει αναγκαστικά πίσω το αίσθημα της ήττας για ένα από τα δύο έθνη και ακόμη κι αν οι φωτιές άναβαν στη Γερμανία, από τη σκοπιά μιας συμφιλίωσης μεταξύ των δύο χωρών, θα ήμασταν πιο χαρούμενοι αν μπορούσε να βρεθεί εκ των προτέρων μια λύση εξίσου ικανοποιητική και για τις δύο πλευρές.

(Μπράβο! και χειροκροτήματα.)

4. Είμαστε πεπεισμένοι ότι, εάν η Γαλλία και η Γερμανία είχαν προβλέψει και είχαν επιλύσει εκ των προτέρων αυτό το ζήτημα με αμοιβαία σύνταξη μιας συμφωνίας, ολόκληρος ο πληθυσμός του Σάαρ θα είχε εγκρίνει με ενθουσιασμό αυτή τη λύση με συντριπτική πλειοψηφία, με αποτέλεσμα το αίτημα του πληθυσμού του Σάαρ θα είχε βρει την εκπλήρωσή του όταν ψήφιζε, χωρίς κανένα από τα δύο ενδιαφερόμενα έθνη να χρειάζεται να αντιληφθεί το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος σαν νίκη ή ήττα και χωρίς να παρείχε μια νέα ευκαιρία για προπαγάνδα που θα εμπόδιζε την αμοιβαία κατανόηση μεταξύ του γερμανικού και του γαλλικού λαού.

Γι' αυτό και σήμερα λυπάμαι, που η γαλλική πλευρά πιστεύει ότι δεν μπορεί να ακολουθήσει αυτή την σκέψη. Πάντως, δεν εγκαταλείπω την ελπίδα ότι η βούληση για την επίτευξη μιας αληθινής συμφιλίωσης και η τελική ταφή του τσεκουριού του πολέμου θα δυναμώσει σταθερά και τελικά θα επικρατήσει και στα δύο έθνη. Εάν αυτό πετύχει, η ισότητα των δικαιωμάτων που απαιτεί αταλάντευτα η Γερμανία δεν θα εκλαμβάνεται πλέον στη Γαλλία σαν επίθεση κατά της ασφάλειας του γαλλικού έθνους, αλλά σαν αυτονόητο δικαίωμα ενός μεγάλου λαού, με τον οποίο όχι μόνο διατηρεί φιλικές πολιτικές σχέσεις, αλλά με τον οποίο έχει και άπειρα κοινά οικονομικά συμφέροντα.

(Δυνατή επιδοκιμασία.)

Είμαστε ευγνώμονες που η κυβέρνηση της Μεγάλης Βρετανίας προσπαθεί να προσφέρει τη βοήθειά της για την προώθηση αυτών των φιλικών σχέσεων. Θα κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε για να εξετάσουμε το σχέδιο νέας πρότασης αφοπλισμού που μου δόθηκε χθες από τον Βρετανό Πρέσβη στο πνεύμα που προσπάθησα να εξηγήσω στην ομιλία μου τον Μάιο σαν την κατευθυντήρια αρχή στην εξωτερική μας πολιτική. Αν η γερμανική κυβέρνηση αποφάσισε φέτος να αποχωρήσει από τη διάσκεψη για τον αφοπλισμό και την Κοινωνία των Εθνών, αυτό συνέβη μόνο επειδή οι εξελίξεις γύρω από το ζήτημα

που πλησιάζει περισσότερο στην καρδιά της Γερμανίας για την παροχή ισότητας δικαιωμάτων σε σχέση με τον διεθνή έλεγχο των όπλων δεν ήταν πλέον συμβατές με αυτό που έπρεπε να καθιερώσω τον Μάιο σαν αναλλοίωτο βασικό αίτημα όχι μόνο για την εθνική ασφάλεια του γερμανικού Ράιχ αλλά και για την εθνική τιμή του λαού μας.

(Δυνατό χειροκρότημα.)

Και αυτή τη στιγμή μπορώ μόνο να επαναλάβω στον κόσμο για άλλη μια φορά ότι καμία απειλή και καμία δύναμη δεν θα αναγκάσει ποτέ τον γερμανικό λαό να αποκηρύξει εκείνα τα δικαιώματα που δεν μπορούν ποτέ να αρνηθούν σε ένα κυρίαρχο έθνος. Μπορώ όμως να βεβαιώσω περαιτέρω ότι αυτό το κυρίαρχο έθνος δεν έχει άλλη επιθυμία από το να επενδύσει ευχαρίστως τη δύναμη και το βάρος των πολιτικών, ηθικών και οικονομικών του αξιών, όχι μόνο για την επούλωση των πληγών που προκλήθηκαν στο ανθρώπινο γένος στο παρελθόν, αλλά και για τα συμφέροντα μιας συνεργασίας μεταξύ των πολιτισμένων εθνών που, όπως σωστά δήλωσε ένας Άγγλος πολιτικός, μέσα από τα έργα του πνεύματος και των κόπων τους, κάνουν τη ζωή σε αυτόν τον κόσμο ένα όμορφο πράγμα και πραγματικά αξίζει να τη ζεις.

Μετά από ένα χρόνο της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης, το γερμανικό Ράιχ και ο γερμανικός λαός έχουν γίνει πιο ώριμοι, τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά, για να αναλάβουν εκείνο το μερίδιο της ευθύνης για την ευημερία και την ευτυχία όλων των λαών, που αναλογεί από την Πρόνοια σε ένα τόσο μεγάλο έθνος και ως εκ τούτου δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από τους ανθρώπους.

(Δυνατή επιδοκιμασία.)

Η προθυμία να εκπληρωθεί αυτή τη πραγματικά διεθνής υποχρέωση δεν μπορεί να εκφραστεί με κανένα σύμβολο πιο ταιριαστό από το πρόσωπο του ηλικιωμένου Στρατάρχη που, σαν αξιωματικός και νικητής ηγέτης, διεξήγαγε πολέμους και μάχες για το μεγαλείο του έθνους μας και σήμερα, ως Πρόεδρος του Ράιχ, είναι ο πιο σεβαστός εγγυητής για το έργο της ειρήνης που είναι τόσο σημαντικό για όλους μας.

(Δυνατά χειροκροτήματα. Οι βουλευτές σηκώνονται και φωνάζουν επαναλαμβανόμενες δυνατές ζητωκραυγές.)

Πρόεδρος Γκέρινγκ: Κύριοι βουλευτές! Το αίτημα του βουλευτή Δρ. Φρικ έγινε δεκτό ομόφωνα νωρίτερα. Ερχόμαστε λοιπόν τώρα στη συζήτηση του σχεδίου νόμου για την **ανασυγκρότηση του Ράιχ**. Σύμφωνα με την απόφαση, θέλουμε να κάνουμε και τις τρεις αναγνώσεις σήμερα. – Δεν υπήρξε αντίρρηση σε αυτό.

Μπαίνουμε στην **πρώτη** ανάγνωση. Δεν υπάρχουν προφορικές δηλώσεις για το θέμα αυτό· επομένως, θα κλείσω τη συζήτηση και θα έρθω κατευθείαν στη **δεύτερη** ανάγνωση. Στην κατ’ ιδίαν διαβούλευση, αναφέρομαι στο άρθρο 1. – Δεν υπάρχουν σχόλια επ’ αυτού· το άρθρο 1 γίνεται δεκτό. Άρθρο 2, γίνεται αποδεκτό. Άρθρο 3, επίσης δεκτό. Άρθρο 4, εγκρίνεται. Άρθρο 5, εγκρίνεται. Άρθρο 6, εγκρίνεται. Εισαγωγή και επικεφαλίδα, επίσης δεκτά.

Μπαίνουμε τώρα στην **τρίτη** διαβούλευση και, καθώς δεν υπάρχουν αιτήματα για ομιλία, θα ψηφίσουμε.

Επικαλούμαι τα άρθρα 1 έως 6, την εισαγωγή και τον τίτλο, και τα κηρύσσω εγκριθέντα.

Ερχόμαστε στην **τελική ψηφοφορία**. Παρακαλώ όσους θέλουν να ψηφίσουν το νομοσχέδιο στην τελική ψηφοφορία να σηκωθούν όρθιοι. – Σημειώνω ότι το σχέδιο νόμου για την ανασυγκρότηση του Ράιχ ψηφίστηκε ομόφωνα.

(Δυνατά χειροκροτήματα και ζητωκραυγές.)

Κύριοι βουλευτές! Έχετε εγκρίνει ένα νομοσχέδιο που καθορίζει την ανασυγκρότηση του Ράιχ, ίσως το πιο σημαντικό για το μέλλον της Γερμανίας. Θα δώσει στην κυβέρνηση του Ράιχ τη δυνατότητα να οικοδομήσει τη Γερμανία με δύναμη για τη δόξα και το μεγαλείο της.

(Ξανά δυνατά χειροκροτήματα.)

Έτσι ολοκληρώνεται η σημερινή συνεδρίαση. Δεν νομίζω ότι υπάρχει καλύτερος τρόπος για να την ολοκληρώσουμε από το να ευχαριστήσουμε τον άνθρωπο που μας έδειξε για άλλη μια φορά τόσο ξεκάθαρα σήμερα τον δρόμο, ο οποίος είναι και πρέπει να παραμείνει το προπύργιο της Γερμανίας. Για τον Αρχηγό μας και Καγκελάριο του λαού ένα τριπλό: Ζήτω! – η νίκη! Ζήτω! – η νίκη! Ζήτω! – η νίκη!

(Το Ράιχσταγκ συμμετέχει στις ζητωκραυγές.)

Λύεται η συνεδρίαση.

(Οι βουλευτές σηκώνονται και τραγουδούν τον πρώτο στίχο του τραγουδιού του Horst Wessel.)

(Η συνεδρίαση έληξε στις 17:42)

NATIONAL-SOZIALISTISCHE
-D.A.P-